

જાન્યુ- ૨૦૦૩ - ૯

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૪ મું.

સંવત ૨૦૦૩.

આત્મ
સં. ૫૧

અંક ૮ મો.

ફાગણ : માર્ચ

પ્રકાશન તા. ૧-૩-૧૯૪૭

૧૯૪૭

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક—

— : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર : —

અ નુ ક મ શિ કા.

૧ શ્રી ધર્મનાથ સ્તવન	મુનિરાજશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ	૧૨૭
૨ મહાવીર જીવનપ્રસંગ (રાસ)		૧૨૮
૩ પરમપૂજ્ય શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરજી મહારાજે રચેલા ઉપલબ્ધ કેટલાએક ગ્રંથોનો ટૂંક પરિચય	આચાર્યશ્રી વિજયપદ્મસૂરિ	૧૨૯
૪ આત્મ સન્માન	આચાર્યશ્રી વિજયકરસૂરિજી	૧૩૨
૫ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, અનુભાગાદિથી થતી આત્મા પર અસર... મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી(સંવિગ્નપાલિકે)	૧૩૬	
૬ શ્રી સીમંધરસ્વામીને વિનંતી	મુનિશ્રી ધુરંધરવિજયજી	૧૩૮
૭ જ્ઞાનગીતા શતક	શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ	૧૪૨
૮ પ્રત્યેક બુદ્ધ	રા. ચોકસી	૧૪૩
૯ પતંગમાન સમાચાર	 સભા	૧૪૫
૧૦ સ્વીકાર અને સમાલોચના... ..		૧૪૫
૧૧ સદ્વિચાર રત્ન	શ્રી નાનાભાઈ ભટ્ટ	૧૪૬

અમારી સભા તરફથી થયેલી નવી યોજના.

(સમર્થ તાર્કિકચક્રવર્તી)

શ્રી સિંહસૂરવાદિગણિક્ષમાશ્રમણ વિરચિત

દ્વાદશારનચક્રટીકા

નવવાદપારંગત તાર્કિકશિરોમણિ આચાર્ય શ્રી મહાવાદીપ્રણીત દ્વાદશારનચક્ર મૂલ ગ્રંથ કે જે ભાષ્યસ્વરૂપ છે તે તો આજે અપ્રાપ્ય છે-કયાંય એ ગ્રંથ મળતો નથી. આજે તો એ જોઈ દર્શન પ્રભાવક સમર્થ દાર્શનિક ગ્રંથની માત્ર શ્રીસિંહસૂરવાદિગણિક્ષમાશ્રમણ કૃત ટીકા જ મળી શકે છે. એ ટીકા પણ અતિ અશુદ્ધ અને ભ્રષ્ટસ્વરૂપ થઈ જવાને લીધે તેની એક શુદ્ધ હસ્તપ્રતિ ન્યાયાચાર્ય શ્રી યશોવિજયોપાધ્યાયે પોતાના હાથે કરી હતી. પરંતુ આજે એ પ્રતિ પરિચિત કોઈ ભંડારમાં જોવામાં નથી આવતી. એટલે એ પ્રતિ ઉપરથી લખાએલા અતિવિષમ રીતે ભ્રષ્ટ થએલા જે આદર્શો જોવામાં આવ્યા છે તે ગ્રંથને એકલ કરી તેના આધારે પ્રસ્તુત ગ્રંથના પ્રકાશનની યોજના હાથ ધરવામાં આવી છે. આ ગ્રંથના સંશોધન અને સંપાદનને લગતું અતિગંભીર કાર્ય પૂજ્યપાદ મહારાજ શ્રી પુણ્યવિજયજીની દેખરેખ અને સાન્નિધ્યથી વથોટલ ચિરદીક્ષિત શાંતમૂર્તિ તપસ્વી આચાર્યપ્રવર શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી સિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય મુનિવર્ય શ્રી ભુવનવિજયજીના વિદ્વાન શિષ્ય મુનિ શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ કરી રહ્યા છે.

પ્રસ્તુત મહાન ગ્રંથના સંશોધન માટે એની અનેકાનેક પ્રાચીન પ્રતિઓ એકત્ર કરવામાં આવી છે એટલું જ નહિ પરંતુ તે ઉપરાંત અનેકાનેક પ્રાચીન પ્રાચીનતમ ફર્લેબ દાર્શનિક મુદ્રિત તેમજ હસ્તલિખિત ગ્રંથો વગેરે વિશિષ્ટ સાધન સામગ્રી એકત્ર કરી પ્રસ્તુત ગ્રંથને શુદ્ધતમ બનાવવા માટે પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે-આવશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૩.

ફાગણ

પુસ્તક ૪૪ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૩.

:: ધ. સ. ૧૯૪૭ માર્ચ ::

અંક ૮ મો.

શ્રી ધર્મનાથ—સ્તવન.

રચયિતા—મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ.

(લાખ લાખ દીવડા.....એ રાગ.)

નયને નિહાળ્યા આપને જિનેશ્વર,
ભવભવનાં દુઃખો ભૂલાય.....આપની મૂર્તિ નિહાળી—ટેક.
ધર્મે રમું, પ્રભુ ધર્મનાથ સ્વામી,
શુભ ભાવો અંતર ઉભરાય.....આપની.....૧.
જ્યોતિ વસી, દિવ્ય આપના સ્વરૂપે,
તેનો પ્રકાશ ઉર થાય.....આપની.....૨.
મિથ્યા ભમ્યો ચક્ર ચોરાશી ફંદમાં,
સાર શ્રેષ્ઠ ચરણે સોહાય.....આપની.....૩.
ભાવે ફસે, પદ્મ હૈયે મધુપો,
એવી પ્રીતિ પરમ થાય.....આપની.....૪.
રાગો જૂઠ્ઠા સર્વ સંસાર સ્નેહના,
માનવ સૌ મિથ્યા લપટાય.....આપની.....૫.
સાચી પ્રભુ એક ભક્તિ તુમારી,
ભવકેરા બંધથી છુટાય.....આપની.....૬.
આપને ભળું, સ્વામી અલખ સ્વરૂપી,
ચિદ્ધન પ્રતાપી જિનરાય.....આપની.....૭.
સ્થાપો શિશુ, પ્રભુ અજિત ધામમાં,
હેમેન્દ્ર ભજતાં હરખાય.....આપની.....૮.

“ મહાવીર જીવનપ્રસંગ ” (રાસ)

રચયિતા:—મુનિરાજશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી

(લાખ લાખ દીવડા—એ રાગ.)

લાખ લાખ દેવો સુહાય, ભાવના ઝીલો પ્રભુની..... ૧
જન્મ સમે સર્વ હુલવે ઇન્દ્રાણીઓ, અભિષેકી ઇન્દ્રો હરણાય...ભાવના. ૨
ત્રિશલા માતા, હર્ષ ઝુલે ઝુલો રહ્યાં, સિદ્ધાર્થ સુખ ના સમાય...ભાવના. ૩
કીડા કરી રૂડી આમલકી હોંશથી, જીત્યો ત્યાં દેવને જિનરાય...ભાવના. ૪
શક્તિ જાણી, સુર મહાવીર માને, કીર્તિ ત્રણ લોકે ગવાય...ભાવના. ૫
યૌવન વયે લોગ નિર્લેપ માણ્યા, પત્ની યશોદા ગુણ ગાય...ભાવના. ૬
વર્ષાદાને ઋણ માનવનું ટાળ્યું, દીક્ષા લાખેણી ત્યાં થાય...ભાવના. ૭
લાખો સહ્યા તીવ્ર પરિષદ કર્મના, કર્મો ખપાવ્યાં જગરાય...ભાવના. ૮
કેવળ જ્ઞાને પ્રભુ શોભ્યા ગુણો ધરી, વૈશાખી શુકલ દશમ થાય...ભાવના. ૯
સર્વે ઋતુ ફાલી સમકાલે ભાવથી, સુવર્ણ કર્મજો પથરાય...ભાવના. ૧૦
પશુ પક્ષી સર્વ કરતાં પ્રદક્ષિણા, વૃક્ષો અપે પુષ્પ થાય...ભાવના. ૧૧
હિંસા તજે સર્વ હિંસક પશુગણો, જન્મોનાં વૈરી ભૂલાય...ભાવના. ૧૨
શ્રેણિક રાજા અને રાજા શતાનિક, ભજતા પ્રભુને નરરાય...ભાવના. ૧૩
દાન લીધા અડદ ચંદના સતીના, સુલસા ને રેવતી દુઃખ જાય...ભાવના. ૧૪
ચોત્રીસ ધરે પ્રભુ અતિશય સર્વદા, પાંત્રીસ વાણી ગુણ ગવાય...ભાવના. ૧૫
પાવાપુરી પામ્યા નિર્વાણસ્થાનને, જોતમને સ્થાપ્યા ગણુરાય...ભાવના. ૧૬
આખી પ્રભુ રૂડી વિશ્વપ્રેમ ભાવના, ઉપકારો જ્ઞાને ભૂલાય ?...ભાવના. ૧૭
ગાજી રહી, જગે ભાવના અહિંસા, દયાના મંત્રો સંભળાય...ભાવના. ૧૮
તાર્યા પ્રભુ ભજા લાખો દયા કરી, મુજને તારો કરી રહાય...ભાવના. ૧૯
અજિત પદે પ્રભુ સ્થાપો પ્રતાપી, હેમેન્દ્ર ચરણે સમાય...ભાવના. ૨૦

પરમપૂજ્ય શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરજી મહારાજે રચેલા

ઉપલબ્ધ કેટલાએક ગ્રંથોનો ટૂંક પરિચય.

લેખક:-આચાર્યશ્રી વિજયપદ્મસૂરિ.

(“ વિક્રમ રાજાને જૈન બનાવનાર શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકર ” આ નામનો લેખ થોડા વખત પહેલા શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશમાં આપ્યો હતો. તેમાં છેવટે કરેલી સૂચના પ્રમાણે હવે દિવાકરજી મહારાજે બનાવેલા ગ્રંથોનો ટૂંક પરિચય જરૂર જણાવવો જોઈએ. આ ઇરાદાથી જે જે સાધનોદ્વારા જે જે બીના મળી તે ટૂંકામાં જણાવું છું.)

ઐતિહાસિક તત્ત્વોની શોધખોળ કરવામાં પ્રયત્નશીલ ભારતીય તત્ત્વજ્ઞો તે તે ઐતિહાસિક ગ્રંથોના આધારે જણાવે છે કે-શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરજી મહારાજા શ્રી વીર નિર્વાણ સંવતના ચોથા પાંચમા સૈકાના વચલા સમયમાં હયાતી ધરાવતા હતા. આથી કહી શકાય કે લગભગ તે સમયમાં પોતાના ગ્રંથો બનાવ્યા હોય. હાલમાં મળી શકતા ૧ ન્યાયાવતાર, ૨ સન્મતિતર્ક, ૩ કલ્યાણમંદિર, ૪ વર્ધમાન-દ્વાત્રિશિકા સટીક તથા સાર્થ વગેરે ગ્રંથોનું અવલોકન કરતાં પ્રશ્નોની પરંપરા એક પછી એક આ રીતે થાય છે કે—

શ્રી સન્મતિ પ્રકરણ વગેરેમાંના દરેક ગ્રંથ શ્રી દિવાકરજી મહારાજાએ કયા સ્થાને કઈ સાલમાં બનાવ્યો ? વગેરે પ્રશ્નોનું સમાધાન મળવું મુશ્કેલ છે; કારણ કે કેટલાક ગ્રંથોમાં તો તેમણે પોતાનું સિદ્ધસેન નામ પણ સ્પષ્ટ રીતે જણાવ્યું નથી. ફક્ત કલ્યાણમંદિરમાં પોતાનું સંયમી અવસ્થાનું પ્રાથમિક નામ

જણાવ્યું છે. આ પદ્ધતિનું રહસ્ય વિચારતાં એમ જણાય છે કે ગ્રંથરચનાને અંગે સ્થાન, સાલ વગેરે જણાવવાની પદ્ધતિ તે સમયે નહિ હોય અને તે જ પદ્ધતિ શ્રી હરિભદ્રસૂરિ, મલય-ગિરિજા મહારાજ વગેરે મહાપુરુષોએ બનાવેલા ગ્રંથોમાં પણ ઓછા વધતા પ્રમાણમાં જોવાય છે, પરંતુ સદ્ભાગ્ય એ છે કે-શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી વગેરે કેટલાએક મહાપુરુષોએ છેવટે પોતાનું નામ જણાવેલ હોવાથી આ ગ્રંથ તેમણે બનાવેલો છે એમ નિશ્ચય કહી શકાય છે. પણ તે તે સ્થલે નહિ જણાવવાની પદ્ધતિને લઈને ગ્રંથરચના ક્ષેત્ર તથા ગ્રંથરચના સાલ નિશ્ચયથી જાણી શકાતા નથી. પૂજ્યપાદ આચારંગસૂત્રની ટીકા બનાવનાર શ્રી શીલાકા-આર્ય મહારાજે આચારંગસૂત્રની શસ્ત્રપરિજ્ઞા-ધ્યયનની ટીકા કરતાં જણાવ્યું છે કે—

આર્યાવૃત્ત—શસ્ત્રપરિજ્ઞાવિવરણ-મતિવદ્-ગહનં ચ ગંધહસ્તિકૃતમ્ ॥ તસ્માત્સુજ્જ-બોધાર્થે ગૃહ્યામ્યહમજ્ઞસા સારમ્ ॥ ૧ ॥

અર્થ—શ્રી ગંધહસ્તિ મહારાજે આ પહેલા શસ્ત્રપરિજ્ઞા નામના અધ્યયનનું વિવરણ કર્યું હતું, તે અતિશય કઠિન છે. જેમ બાળજીવો સ્કેલાઈથી સમજી શકે તે રીતે હું તેમાંથી (તે ગંધહસ્તિકૃત વિવરણમાંથી) જલ્દી સાર લઉં છું. અહીં જણાવેલા ‘ અતિવદ્ગહનં ’ આ શબ્દથી સમજાય છે કે-ગંધહસ્તિ મહારાજે વિવરણમાં એકાંત દર્શનને

હરાવી સ્યાદ્વાદ દર્શનના મુખ્ય મુખ્ય તત્ત્વોની વિશાલ ચર્ચા કરી તેની વિશિષ્ટતા સાબિત કરી હોય. આવા મહાપુરુષો શ્રી આચારાંગ સૂત્રના એક અધ્યયનનું વિવરણ કરે, અને બાકીના અધ્યયનોનું વિવરણ ન કરે, એવું કેમ અને ? આ બાબતમાં બે વિચારો સંભવે છે. ૧. વિવરણ કરતાં જીવન દોરી ત્રૂટવાથી કદાચ તે કામ અપૂર્ણ રહ્યું હોય. ૨. અથવા તે વિવરણ સંપૂર્ણ કર્યું હોય, છતાં ભૂતકાલમાં થયેલા અનેક આક્રમણોના જીવોને લઈને તે નાશ પામ્યું હોય. આ બે વિચારમાં સત્ય નિષ્કર્ષ જ્ઞાની જાણે. શ્રી જૈનેન્દ્ર શાસનમાં થયેલા ધુરંધર અનેક વિદ્વાનોમાં કેટલાએક વિદ્વાનો ગંધર્વસ્તિ શબ્દથી ‘સિદ્ધસેન દિવાકર’ જણાવે છે. તેમની ગંધર્વસ્તિ નામે પ્રસિદ્ધિ હોવાનું કારણ એ જણાય છે કે તેઓશ્રી મહા-સમર્થ વાદી હતા તેથી તેમનું નામ સાંભળીને ભલભલા વાદીઓ ભાગી જતા હતા. આવા આવા અનેક કારણોને લઈને તેમની ગંધર્વસ્તિ નામે પ્રસિદ્ધિ થઈ હોય, તેમ સંભવે છે. આ વિચારનું મૂલ સ્થાન શકસ્તવનું ‘પુરિસવરગંધર્વથીણું’ આ પદ છે. તેના વિવરણમાં ટીકાકાર-શ્રી ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય વગેરે મહાપુરુષોએ જણાવ્યું છે કે-હાથી-ઓની જાતિમાં ગંધર્વસ્તિ મહાબલવંત અને ઉત્તમ ગણાય છે. તેની ગંધર્વથી બીજા હાથીઓ ભાગી જાય છે, તેથી જેમ તે સર્વ હાથીઓમાં શ્રેષ્ઠ ગણાય છે, તેમ પ્રભુ દેવના પસાથે તમામ ઉપદ્રવો ભાગી જાય છે. (નાશ પામે છે) આ રીતે તમામ શ્રેષ્ઠ પુરુષોમાં ગંધર્વસ્તિ જેવા શ્રી અરિહંત પરમાત્માને નમસ્કાર થાઓ. આ રીતે દિવાકરજી મહારાજના અનુપલબ્ધ ગ્રંથની બીના જણાવીને હવે ૧. શ્રી સમ્મતિ પ્રકરણ. ૨. દ્વિત્રિશદ્ધત્રિશિકા. ૩. ન્યાયાવતાર. ૪. વર્ધમાનદ્વાત્રિશિકા. ૫. કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર. ૬. સંસ્કૃત શકસ્તવ વગેરેની બીના જણાવું છું.

૧. સમ્મતિ (સન્મતિ) તર્ક પ્રકરણ— ન્યાય તર્ક ગ્રંથોમાં આ ગ્રંથ મુખ્ય ગણાય છે. તેના ત્રણ વિભાગ છે. કર્તાએ એ દરેક વિભાગને કાંડ સંજ્ઞા આપી ઓળખાવ્યા છે. પહેલા કાંડમાં ૧૪ ગાથા, બીજા કાંડમાં ૪૩ ગાથા, ત્રીજા કાંડમાં ૬૬ ગાથા છે. સર્વ મળી પ્રાકૃત ૧૬૬ ગાથાઓ ત્રણે કાંડની થાય છે. જૈન સાહિત્ય સંશોધક વર્ષ પહેલાના ભાગ ૧, અંક ૨ ના ૧૦૫ મા પાનામાં ‘જૃહટ્ટિપનિકા’ નામ પ્રાચીન જૈન ગ્રંથસૂચી આપી છે. તેમાં ૧. અગીઆર અંગ. ૨. બાર ઉપાંગ. ૩. આવશ્યક-મૂલ-છેદ સૂત્રવૃત્ત્યાદિ. ૪. આગમેતર ચરણકરણાનુયોગાદિ ગ્રંથો. ૫. કથાનુયોગ ગ્રંથો. ૬. ન્યાયતર્ક ગ્રંથો. ૭. વ્યાકરણ કોશ ગ્રંથો. ૮. છંદ સાહિત્ય ગ્રંથો. ૯. ગદ્ય પદ્ય કાવ્ય ગ્રંથો. ૧૦. નાટક ગ્રંથો. ૧૧. જ્યોતિ-શકુન યોગામ્નાય મંત્ર કલ્પ સામુદ્રિક શાસ્ત્રો. ૧૨. પ્રકીર્ણ ગ્રંથો. આ રીતે બાર વિભાગ પાડીને ૬૫૩ ગ્રંથોને અંગે ઉપલબ્ધ અનુપ-લબ્ધ ટીકાદિ ગ્રંથોના પ્રમાણકર્તા રચના સંવત મૂલ વગેરેના શ્લોકોનું પ્રમાણ વગેરે બીના ટૂંકામાં છતાં બહુ જ જરૂરી જણાવી છે. તેમાં આ સમ્મતિ પ્રકરણ મૂલની ગાથાઓ ૧૭૦ છે, એમ જણાવ્યું છે. વધુમાં એ પણ જણાવ્યું કે- પ્રાકૃતભાષાનિબદ્ધ આ પ્રકરણની ઉપર શ્રી પ્રદ્યુમ્નસૂરિના શિષ્ય તર્કપચ્ચાનન શ્રી અભય-દેવસૂરિ મહારાજે તત્ત્વબોધવિધાયિની નામની ૨૫૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ વિસ્તૃત ટીકા બનાવી હતી. તે પુસ્તકાકારે પાંચ વિભાગમાં પુરાતત્ત્વ-મંદિર (વિદ્યાપીઠ) તરફથી છપાઈ છે, અને શ્રી ગ્રંથ પ્રકાશક સભા તરફથી પ્રતાકારે એક ભાગ છપાયે છે, ને બીજા ભાગો છપાય છે. આ ટીકા કરતાં પણ પ્રાચીન ટીકાઓ બીજી પણ બે ત્રણ છે, એમ તે જૃહટ્ટિપનિકામાં જણાવ્યું છે. તેમાં ૧ કેટલાએક ઇતિહાસ-વેત્તાઓનું માનવું છે કે-આ ગ્રંથની ઉપર

શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરજીના ઉપલબ્ધ ગ્રંથોની માહિતિ

૧૩૧

સ્વોપજ્ઞ ટીકા હોવા સંભવ છે. ૨ મદ્દલવાદીએ ૭૦૦ શ્લોકપ્રમાણ ટીકા બનાવી હતી, તે હાલ મળી શકતી નથી. ૩ સમ્મતિવૃત્તિરન્ય-કર્તૃકા એટલે બીજા કોઈની બનાવેલી સમ્મતિ-સૂત્રની ટીકા આ પ્રમાણે જણાવ્યું છે. પૂજ્ય શ્રી અભયદેવસૂરિ મહારાજે બનાવેલી ટીકાનું નામ જેમ તત્ત્વબોધવિધાયિની છે તેવી રીતે તે વાદમહાર્ણવ નામથી પણ પ્રસિદ્ધ છે. આનું કારણ તપાસતાં જણાય છે કે પૂજ્યશ્રી મદ્દલપેણસૂરિ, રાજશેખરસૂરિ, ન્યાયાચાર્ય યશોવિજયજી વગેરે મહાપુરુષોએ પોતાના તે તે ગ્રંથોમાં વાદમહાર્ણવનું નામ જણાવી જે જે પાઠો પ્રસંગને અનુસરીને આપ્યા છે તેની સાથે સરખાવતા તે પાઠોને મળતા જ પાઠો આ (તત્ત્વબોધવિધાયિની) ટીકામાં પણ જણાય છે. આથી સંભવ છે કે આ ટીકાનું બીજું નામ 'વાદમહાર્ણવ' હોય. શ્રી દિવાકરજી મહારાજે શ્રી ઉમાસ્વાતિ મહારાજકૃત તત્ત્વાર્થસૂત્રના 'પ્રમાણનયૈરધિગમઃ' સૂત્રથી કરેલી સૂચના તરફ સંપૂર્ણ લક્ષ્ય આપીને, ન્યાયાવતારમાં પ્રમાણનું સ્વરૂપ જણાવ્યું, અને નયનું સ્વરૂપ જણાવવાનું બાકી હતું, તે અહીં જણાવવાપૂર્વક જોયાદિનું સ્વરૂપ પણ જણાવ્યું છે. બીજી રીતે એમ પણ કહી શકાય કે નયવાદની અપેક્ષાએ સ્વાદ્વાદ દર્શનના મુખ્ય મુખ્ય વિવક્ષિત તત્ત્વોની વિચારણા કરી છે. આ ગ્રંથના ત્રણ કાંડ (ભાગ) છે. તેમાં પહેલા કાંડમાં વિસ્તારથી નયવાદની પ્રરૂપણા કરી છે. એટલે પહેલી ગાથામાં અવિચ્છિન્ન પ્રભાવશાલિ-ત્રિકાલાભાધિત શ્રી જૈનેન્દ્ર શાસનના અપૂર્વ તત્ત્વને દર્શાવવાપૂર્વક તેની સ્તવના કરી છે. અને બીજી ગાથામાં પ્રકરણ રચનાનું કારણ જણાવી, ત્રીજી ગાથામાં અભિધેય (વાચ્ય) દ્રવ્યાર્થિક નય અને પર્યાયાર્થિક નય જણાવ્યા છે. ચોથી ગાથામાં દ્રવ્યાસ્તિકનયના

લેદો, પાંચમી ગાથામાં ઋણુસૂત્રનયના પ્રકારો, છઠ્ઠી ગાથામાં નામ સ્થાપના દ્રવ્ય ભાવ નિશ્ચે-પામાં દ્રવ્યાસ્તિકાદિ નયોની યોજના દર્શાવી છે. સાતમી ગાથામાં વચનના પ્રકારોમાં નયોને ઘટાવ્યા છે. આઠમી ગાથામાં એક નયના વિષયમાં બીજા નયનો પ્રવેશ થઈ શકે, તે બીજા સ્પષ્ટ રીતે જણાવી છે. નવમી ગાથામાં પદ્યજવણિસ્સામણ્યમિત્યાદિ (સાતમી) ગાથામાં બંને નયોનો વિષય એક બીજાથી જુદો નથી જ, આ ચર્ચાની શરૂઆત કરેલી તે ચર્ચાનો અહીં ઉપસંહાર કર્યો છે. દશમી ગાથામાં વિવક્ષાથી બંને નયના જુદા જુદા વિષયોનું સ્પષ્ટીકરણ કર્યું છે. અગિયારમી ગાથામાં પદાર્થ માત્રને અંગે બંને નયની કેવી કેવી ભાવના હોય છે? તે બીજા જણાવ્યા બાદ બારમી ગાથામાં સત્ સંપૂર્ણ વસ્તુનું લક્ષણ બતાવ્યું છે. તેરમી ગાથામાં દ્રવ્યાર્થિક પર્યાયાર્થિક નયો અલગ અલગ પડતાં તે પ્રત્યેકમાં મિથ્યાદૃષ્ટિપણું કઈ રીતે ઘટે? આ પ્રશ્નનો ખુલાસો જણાવી ચૌદમી ગાથામાં એ બે નયોમાં અનેકાંતપણું સાબિત કર્યું છે. પંદરમી ગાથામાં મૂલ નયોની સાથે ઉત્તર નયોની સરખામણી કરી, સોળમી ગાથામાં દરેક નય મૂલ નયના વિષયોને જ અવલંબીને ચર્ચા કરે છે; માટે છૂટા છૂટા બધા નયોમાં પણ સામાન્ય વિશેષ ઉભય સ્વરૂપને જણાવનાર નય નથી, આ બીજા દ્રૂકામાં સ્પષ્ટ જણાવી છે. ૧૭ મી ગાથાથી ૨૧ મી ગાથા સુધીની પાંચ ગાથાઓમાં કોઈપણ એક નયના પક્ષમાં બંધ મોક્ષ વગેરેની અઘટના (ન ઘટવું) કઈ રીતે? આ બીજા જણાવી છે. બાવીશમી ગાથાથી ૨૫ મી ગાથા સુધીની ચાર ગાથાઓમાં ઉપર જણાવેલા નયોમાં સમ્યગ્દર્શન વ્યવહાર કયારે થઈ શકે? તેનો ખુલાસો દૃષ્ટાંત આપીને સમ-બળવો છે. ૨૬ મી ગાથામાં દૃષ્ટાંત-વ્યવહાર-

‘આત્મસન્માન’

લે.—આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ

જડાસક્ત જીવોમાં ઓછાવત્તા પ્રમાણમાં મિથ્યાભિમાન અવશ્ય હોય છે, કારણ કે તેમને વૈષયિક વાસના પોષવાને માટે જડ વસ્તુઓની નિરંતર જરૂરત રહે છે. અને તેવી જો ઇચ્છા પ્રમાણે પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયપોષક જડાત્મક વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થાય તો તેમનું મિથ્યાભિમાન બહાર તરી આવે છે, અને માનના નશામાં બીજાઓને તુલ્ય સમજે છે. જેમકે—ધન, બળ, ઐશ્વર્ય, રૂપ, જાતિ, વિદ્યા આદિની સંપત્તિ, અથવા તો કોઈપણ પ્રકારની કળાની વિશિષ્ટ સંપત્તિ પ્રાપ્ત થવાથી નમીને ચાલનાર નિરભિમાની ઘણા ઓછા પ્રમાણમાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

પુન્ય કર્મથી પ્રાપ્ત થનારી વસ્તુઓ જડ

હોય છે અને તે વસ્તુઓમાં મમતા ધારણ કરી માન કરવું તે મિથ્યાભિમાન કહેવાય છે; કારણ કે આત્માથી પર જડવસ્તુ મિથ્યા હોવાથી તે સંબંધી અભિમાન પણ મિથ્યા જ કહેવાય, અને તે મિથ્યા માન મમતા સિવાય આવી શકે નહિ. બીજા માણસ પાસે લાખોની સંપત્તિ હોય કે બાગ-બગલા હોય અથવા તો રૂપ, બળ, ઐશ્વર્ય આદિ સારામાં સારા હોય તો તેને જોઈને બીજા કોઈને પણ મમતા થતી નથી, માટે તે સંબંધી અભિમાન પણ હોતું નથી; કારણ કે તે વસ્તુઓ માટે બીજા માણસોની એવી માન્યતા હોય છે કે આમાં મારું કંઈપણ નથી પણ પારકું છે.

કુશલ અને શાસ્ત્રકુશલ પુરુષોના હૃદયમાં કેવી અસર કરે છે? તે બીના જણાવી દૃષ્ટાંતની સાર્થકતા જણાવી છે. સત્યાવીશમી ગાથામાં કાર્ય-કારણવાદાદિમાં પણ જો સાપેક્ષતા ન હોય, તો મિથ્યાત્વ જ કહેવાય આ વાત ત્રણ પ્રસિદ્ધ વાદોથી સ્પષ્ટ સમજાવી છે. અઠ્યાવીશમી ગાથામાં સર્વ નયો સાચા કયા અને ખોટા કયા સમજવા? અનેકાંત શાસ્ત્રોના રહસ્યને જાણનાર પંડિત પુરુષો નયોમાં સાચા ખોટાનો વિભાગ કરે કે નહિ તે બીના જણાવી છે. ઓગણત્રીસમી ગાથામાં દ્રવ્યાથિક પર્યાયાથિક નયની માન્યતા જુદી જુદી જણાવી છે. લેહ અથવા વિભાગનું વિસ્તારથી વર્ણન કર્યું છે. એકત્રીશમી ગાથામાં દ્રવ્ય એક છતાં તેમાં અનેકપણું કઈ રીતે ઘટે? તે બીના જણાવી. બત્રીશમી ગાથામાં વ્યંજન પર્યાયનો દાખલો આપીને તેત્રીશમી ગાથામાં વ્યંજન પર્યાયો એકાંત અભિન્ન માનતાં શો દોષ આવે? આ પ્રશ્નનો ખુલાસો જણાવી.

ચોત્રીસમી ગાથામાં ચાલુ પ્રસંગે જરૂરી વ્યંજન પર્યાયનું તથા અર્થપર્યાયનું સ્પષ્ટ રહસ્ય જણાવ્યું છે. પાંત્રીશમી ગાથામાં જણાવી દીધું છે કે—એકાંત દૃષ્ટિને ધારણ કરનાર પુરુષ અનેકાંત શાસ્ત્રના રહસ્યને સમજતો નથી. ૩૬ થી ૪૦ સુધીની પાંચ ગાથાઓમાં સમ-ભંગીનું સ્વરૂપ જણાવી, એકતાલીશમી ગાથામાં—અર્થપર્યાયાદિમાં સાતે ભાંગા ઘટાવી, બેતાલીશમી ગાથામાં એકલા પર્યાયાથિક નયની દેશના અધૂરી છે પણ સંપૂર્ણ નથી એમ જણાવ્યું છે. તેતાલીસમી ગાથામાં લેહપ્રધાન દેશનાનું અને અલેહપ્રધાન દેશનાનું રહસ્ય જણાવો, ૪૪ થી ૪૬ સુધીની ત્રણ ગાથામાં જેમ પુરુષમાં લેહાલેહ સંબંધ ઘટે છે તે જ પ્રમાણે જીવને અંગે સુખાદિમાં પણ સમજવું, આ વાતનું સ્પષ્ટ વિવેચન કરી ૪૭-૪૮ મી ગાથામાં જીવ અને પુરુષલનો વાસ્તવિક આપેક્ષિક લેહાલેહસંબંધ દર્શાવ્યો છે.

—(ચાલુ)

જો માનવી આવી સફળુદ્ધિથી વિચાર કરે કે જડાત્મક વસ્તુમાત્ર પર છે, તેમાં મારું કંઈપણ નથી; કારણ કે હું જ્ઞાન ગુણસ્વરૂપ આત્મા છું, અને પૌદ્ગલિક વસ્તુઓ અજ્ઞાન-સ્વરૂપ જડ છે, માટે જ્ઞાન-દર્શન-જીવન-સુખ આદિ વસ્તુઓ મારી છે અને રૂપ-રસાદિ ગુણોવાળી જડાત્મક વસ્તુઓ મારી નથી. આ પ્રમાણેના વિચારોથી માનવીને પુન્ય કર્મના ઉદયને લઈને ગમે તેવી સુંદર અને ગમે તેટલી જડાત્મક વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થયેલી કેમ ન હોય તો પણ તેને મમતા થતી નથી અને મિથ્યાભિમાનનો નશો ચઢતો નથી. જેમના મનમાં દૃઢ શ્રદ્ધાપૂર્વક એવું વસી ગયું હોય કે હું અનંત જ્ઞાન-દર્શન-જીવન-સુખમય આત્મા છું માટે જ હું ઉત્તમ છું-પવિત્ર છું અને તે જ મારી સાચી સંપત્તિ છે કે જેને હું નિરંતર વાપરી રહ્યો છું, તે મારી સંપત્તિ સાચી હોવાથી ત્રણે કાળમાં વિષમાન રહેવાની, એક ક્ષણ પણ મારાથી છૂટી પડી શકતી જ નથી. અને જડવસ્તુ માત્ર તુરંદ છે, અપવિત્ર છે, માટે તે મારી નથી, મારી જ્ઞાનાદિ વસ્તુઓને બગાડનારી છે માટે મારે તેનો સ્પર્શ માત્ર પણ ન કરવો જોઈએ, તેનાથી સુખ તથા આનંદ મળી શકતાં જ નથી પણ મારા સાચાં સુખ તથા આનંદને બગાડીને દુઃખ તથા શોક જ પ્રાપ્ત કરાવે છે તેથી મારે જડ વસ્તુના પડછાયાથી પણ અપવિત્ર ન થવું જોઈએ. આવા પ્રકારના આત્માભિમાનીમાં મમતા હોતી નથી પણ સમતા હોય છે, જેને લઈને તે મિથ્યાભિમાન કહેવાય નહિ પણ આત્મસન્માન કહેવાય છે; કારણ કે જડાત્મક પરવસ્તુને પોતાની માનવી તે મમતા અને તેથી થવાવાળું માન તે મિથ્યાભિમાન અને જ્ઞાનાત્મક પોતાની જ વસ્તુને અપનાવવો તે સમતા અને તેથી પોતાની જ વસ્તુનું બહુ-માન આત્મસન્માન કહેવાય છે. મિથ્યાભિમાની

ક્રોધ-માન-માયા-લોભરૂપ કષાયો તથા પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયોથી લેપાયલા હોય છે, કારણ કે જડાસક્તમાં રાગ-દ્રેષ બળવત્તર હોય છે અને આત્મસન્માન કરનાર આત્માનંદી કષાય વિષયથી મુક્ત હોય છે. તેમનામાં આત્મસન્માનના પ્રમાણમાં રાગ-દ્રેષ મંદ-મંદતર-મંદતમ હોય છે, અને સંપૂર્ણપણે આત્મસન્માન કરનાર વીતરાગમાં સર્વથા હોતા જ નથી. જેઓ આત્માને જાણે છે પણ ઓળખતા નથી તેઓ આત્માની કદર કરી શકતા નથી, તેથી તેમનામાં આત્મસન્માનની ઘણી જ અરુચિ રહે છે, કારણ કે અનાત્મજ્ઞ-અજ્ઞાની માનવીને બીજાનું અને તેમાં પણ અજ્ઞાની જનતાનું આપેલું માન બહુ જ ગમે છે પણ પોતાના આત્માનું આપેલું ગમતું નથી અને એટલા માટે જ બીજાની પાસેથી માન મેળવવાની ઇચ્છાથી જ બીજાને મનગમતાં વાણી, વિચાર તથા વર્તન બનાવવા પ્રયાસ કરે જ. જડાસક્ત જીવોનું આકર્ષણ કરી તેમની પ્રશંસા મેળવવા અવળા કૃત્યોથી આત્માનું અપમાન કરીને પણ પૌદ્ગલિક સુખના સાધનોનો સંગ્રહ કરે છે અને જનતાને પોતાની સંપત્તિ બતાવી તેમના વળાણથી પોતાને કૃતકૃત્ય સમજે છે અને મિથ્યાભિમાનથી ફૂલાઈને ઘણો જ સંતોષ માને છે. આવા જીવો માન મેળવવાની ચાહનાથી બીજાનો આદરસત્કાર કરે છે, નમ્રતા બતાવે છે અને તેને જે શુભો અથવા વસ્તુ પસંદ હોય તે પોતાની પાસે ન હોય તો પણ તેને બતાવવાનો મિથ્યા ડોળ કરે છે કે જેના માટે પોતે ઘણા જ ઉત્સાહથી અસત્ય તથા દંભનો અત્યંત આદર કરે છે.

મિથ્યાભિમાનીને ઘણી જ પરાધીનતા લોગવવી પડે છે. એક તો જડાસક્ત હોવાથી જડવસ્તુની પરાધીનતા અને બીજી પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયો પોષવાને માટે અજ્ઞાની જનતાની પરા-

ધીનતા. આમ જાને પ્રકારની પરાધીનતા ભોગવવા છતાં પણ ધાર્યા પ્રમાણે સફળતા ભાગ્યે જ મળે છે; કારણ કે આધિ, વ્યાધિ તથા મિથ્યા ગર્વથી અપમાનિત કરાયલા માનવી વિગેરે પુણ્યલાનંદીના વિરોધી ઘણા હોય છે અને તે તેની કાર્ય સફળતામાં આડા આવીને વિદ્વ ઉપસ્થિત કરે છે, જેથી તેના ચિત્તમાં અત્યંત કલેશ-ઉદ્વેગ-સંતાપ અને ચિંતા નિરંતર રહ્યા કરે છે, તો પણ બીજાથી કરવામાં આવતી પ્રશંસા સાંભળીને તે સુખશાંતિ અનુભવે છે.

આત્માનું અપમાન કર્યા સિવાય અજ્ઞાની જનતાનું માન મેળવી શકાય નહિ, કારણ કે જડાસક્ત જીવો અનાદિકાળથી અનેક દેહોમાં જડનો જ પરિચય કરતા આવ્યા છે એટલે જડને સારી રીતે જાણે છે, માટે સુખ-શાંતિ તથા આનંદ વિગેરે જડાત્મક વસ્તુઓથી જ પ્રાપ્ત થાય છે એવી દ્રઢ શ્રદ્ધાવાળા હોવાથી પોતે વૈષયિક સુખોમાં મગ્ન રહે છે અને સારામાં સારા વૈષયિક સુખનાં સાધન મેળવીને આનંદ માને છે, તેથી તેઓ પોતે માનેલી સુખ-શાંતિ તથા આનંદ ભોગવનાર જે કોઈ વ્યક્તિ હોય તેને વખાણે છે; માટે જ પુણ્યલાનંદી જીવો એક બીજાથી ચઢિયાતાં જડાત્મક સુખનાં સાધન મેળવવા અસત્ય, દંભ તથા અનીતિનો આદર કરે છે અને ચોવીસે કલાક વિષયોમાં આસક્ત રહીને એક બીજાની પ્રશંસાથી મિથ્યાભિમાનમાં મત્ત રહે છે. વૈષયિક સુખ માટે કરવામાં આવતી પ્રવૃત્તિ માત્રથી અજ્ઞાની જનતા તરફથી ભલે સન્માન મળે પણ આત્માનું તો અપમાન જ થાય છે; કારણ કે જે પ્રવૃત્તિથી આત્માની અધોગતિ થાય અને પરિણામે આત્માને અનેક પ્રકારની ચાતના ભોગવવી પડે તેવી પ્રવૃત્તિ માત્ર આત્માનું અપમાન કરવાવાળી જ કહી શકાય.

દુનિયામાં પુણ્યલાનંદી વિષયાસક્ત જીવો બીજાની પાસેથી ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારના સન્માનની

કચિવાળા હોય છે, કારણ કે સંસારમાં સજ્જન-ડાહ્યા-જ્ઞાની-તત્ત્વજ્ઞ-દુર્જન-મૂર્ખ-અજ્ઞાની આદિ અનેક સ્વભાવના જીવો હોવાથી જેવી પ્રકૃતિવાળા પાસેથી જેવા પ્રકારનું માન મેળવવું હોય તેવા જ પ્રકારનું વર્તન, વાણી તથા વિચાર જણાવવા મિથ્યાભિમાની ખાસ લક્ષ્ય રાખે છે જેમકે-તત્ત્વજ્ઞ-જ્ઞાની-વિદ્વાન-ત્યાગી-ભોગી-ગુણી આદિ કહેવડાવવા માટે જનતાને પોતાનો પરિચય આપે છે; પોતાની પાસે તે વસ્તુ હોય તો વાત-વાતમાં પોતાના વખાણ કરે છે; અથવા તો તેવા પ્રકારની કોઈ પ્રવૃત્તિ આદરે છે કે જેને જોઈને જનતા, તત્ત્વજ્ઞ, વિદ્વાન આદિ શબ્દોદ્ધારા પ્રશંસા કરે છે તેથી તે મિથ્યાભિમાનથી ફૂલાઈને બીજાને તુચ્છ સમજે છે અને અજ્ઞાન જનતા પાસેથી મેળવેલી પ્રશંસાની સહાયથી ભોળી જનતાને ભોળવી પોતાનો ક્ષુદ્ર વાસના પોષે છે. જો મિથ્યાભિમાની પાસે જ્ઞાન, તત્ત્વ, વિદ્યતા કે ત્યાગ જેવું કશુંય ન હોય તો પણ તે વસ્તુઓનો મિથ્યાડંબર કરીને પણ જનતાને ઠગીને વૈષયિક સુખનાં સાધનો મેળવે છે અને મિથ્યાભિમાનમાં મસ્ત રહે છે.

પોતે મેળવેલી મોટાઈ તથા પ્રશંસા બળવવાને અથવા તો મેળવવાને કેટલાક જીવો અવળાં કૃત્ય કરતા નથી અને તેથી સ્થૂળ દૃષ્ટિથી જોતાં આત્માનું અપમાન થતું નથી તો પણ જડાસક્તિને લઈને આત્મશ્રેયની ભાવનાથી નહિ પણ મિથ્યાભિમાન પોષવાનો અને પૌણ્યલિક સુખ મેળવવાનો અધ્યવસાય હોવાથી સાચી રીતે આત્મસન્માન કહી શકાય નહિ; કારણ કે જે સાચી રીતે આત્મસન્માન કરે છે તેને જનતાના સન્માનની જરાય આકાંક્ષા હોતી નથી. જનતાના સન્માનની આકાંક્ષા અને આત્મસન્માન જાનેની દિશાઓ બુદ્ધી છે. જડાસક્ત જનતાના વાણી, વિચાર તથા વર્તનનું સન્માન કર્યા સિવાય તે સન્માનની દૃષ્ટિથી જોતી નથી અને આવી

જનતાનું સન્માન કરનાર આત્માના અશ્રેયનો આશ્રિત બનીને તેનું અપમાન અવશ્ય કરે જ છે, કારણ કે કાન તથા જીભ આદિ ઇન્દ્રિયોના વિષય પોષવાના સાધન મેળવવાને માટે જ જનતાના સન્માનની ઇચ્છા ઉદ્ભવે છે અને તેથી તે આત્માની અવગણના કરીને દેહ તથા તેના કૃત્રિમ નામને ઘણી જ મહત્વતા આપે છે જેથી આત્માનું અપમાન થયા વગર રહેતું નથી. આત્માના સન્મુખ થયા સિવાય આત્મ-સન્માન થઈ શકતું જ નથી, માટે જ જનતાના સન્માનની આહુનાવાળા વિષયાસક્ત-પુણ્યવાનની જીવો નિરંતર આત્માથી વિમુખ જ રહેવાવાળા-આત્માને પીઠ કરીને જ પ્રવૃત્તિ કરવાવાળા-હોય છે તેથી અને દેહાધ્યાસ(શરીર તે જ હું છું એવી માન્યતા)ને લઈને પૌણ્યલિક સુખને જ પ્રધાનતા આપેલી હોવાથી આત્મસન્માન કરી શકતા નથી. આવા જીવો અજ્ઞાની જનતાના સન્માનથી સન્માનિત થઈ શકતા જ નથી; કારણ કે તેઓ પોતાના જ આત્માથી તિરસ્કૃત થયેલા હોય છે. અવળાં કૃત્યોથી અપમાન પામેલા પોતાનો આત્મા જ જેમનો તિરસ્કાર કરતો હોય તેમની કોઈ પુણ્યોથી પૂજા કરે કે ચરણરજ માથે ચઢાવે તેથી તેમનું અપમાન જ થાય છે પણ સન્માન થઈ શકતું નથી; કારણ કે જ્યારે અજ્ઞાન જનતામાં તેમનાં દુષ્કૃત્યો ઉઘાડાં પડી જાય છે ત્યારે તેમનું સન્માન કરનાર જનતા જ તિરસ્કાર કરે છે. સન્માન અપમાનના રૂપમાં પરિણમે છે તે સાચી રીતે સન્માન કહેવાય જ નહિ, છતાં જો તેઓ ગર્વથી ફૂલાતા હોય તો તેમની ગાઢતમ અજ્ઞાનતા જ કહી શકાય.

આત્મ સન્મુખ રહીને વિકાસની દિશામાં વિચરનાર મહાપુરુષો તાત્વિક દૃષ્ટિથી આત્મ-સન્માન કરનાર હોવાથી તેમને જનતાના માન-અપમાનથી હર્ષ શોક થતો નથી; કારણ કે તેઓ તત્વજ્ઞ હોવાથી આત્મસન્માનને પરમાત્મ-

સન્માન જેટલી મહત્વતા આપે છે. અર્થાત્ તેઓ સમ્યગ્જ્ઞાનને લઈને સાચું-જૂઠું સાચી રીતે સમજતા હોવાથી સાચી રીતે જાણે છે કે પોતાની જ વસ્તુ પોતાને કામ આવે છે અને તેનાથી જ સાચાં સુખ-શાંતિ તથા આનંદ આદિનો લાભ મળી શકે છે, પણ પારકી વસ્તુથી કાંઈ પણ મળી શકતું જ નથી, અને જે મળે છે તે ક્ષણિક છે માટે જ તે મિથ્યા હોય છે. માન અપાતું લેવાતું નથી પણ પોતાના જ સંસ્કૃત ગુણોદ્ પ્રગટ થવું તેને જ જ્ઞાની પુરુષો માન મેળવવું કહે છે. તે સિવાય તો જે અપાય છે, લેવાય છે તે સાચી વસ્તુ હોતી નથી પણ સાચી વસ્તુનો ઉપચાર માત્ર કરવામાં આવે છે. જો એટલા માત્રથી જ સંસ્કૃત ગુણોને પ્રગટ કર્યા વગર પણ ગાઢતમ મિથ્યાત્વથી પોતાને તે માનને યોગ્ય માની લેવામાં આવે તો મિથ્યાભિમાન બળવત્તર બનવાથી આત્માનું અપમાન જ થાય છે, અને તેથી કરીને તે બીજાના સન્માનથી સન્માનિત થઈ શકતો જ નથી.

વિષયાસક્તિથી સંસ્કૃત ગુણો દબાયલા-અપ્રગટ હોવા છતાં અને હ્રુદ્ વાસનાઓથી વાસિત હોવા છતાં પણ જેઓ સોનાને પીત્તળ અને પીત્તળને સોનું સમજનાર મિથ્યાજ્ઞાન-વાસિત અણુજાણુ જીવોથી અપાયેલા માનને સન્માન માને છે તેમનામાં તાત્વિક બુદ્ધિમત્તા દૂર રહો પણ દુનિયામાં નૈતિક જીવનમાં જીવનાર ડાહ્યા માણસો જેટલું પણ ડહાપણ હોતું નથી. તેઓ લલે પછી ગમે તેટલી વિદ્વત્તાનો ગર્વ કેમ ન રાખતા હોય તો પણ તે ગાઢતમ અજ્ઞાનતાના અંધારામાં આચડનાર જ કહી શકાય. કોલસાનો ધંધો કરનાર કે જેનાં કપડાં તથા મોં આદિ આખું શરીર કાળું થઈ ગયું હોય અને તેને કોઈ હળશી મળી જાય અને તેની સુંદરતાના વખાણુ કરી રૂપાળાપણાનું માન આપી ખૂબ

દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, અનુભાગાદિથી થતી આત્મા પર અસર

પ્રયોજક—મુનિ મહારાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી. (સંવિજ્ઞાપાક્ષિક)

આત્મા પર દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, અનુભાગાદિ અનેક કારણોની અસર થાય છે, જેને લઈ અધ્યવસાયની ભિન્નતા થાય છે. કર્મોનો એક સ્થિતિબંધ થવામાં અસંખ્ય અધ્યવસાયના સ્થાનો હોય છે; તે દરેક અધ્યવસાયે કોઈપણ જીવ તે સમયે તે જ સ્થિતિ બાંધી શકે છે. એ રીતે ઘણા જીવોએ એક સરખી સ્થિતિ બાંધવા છતાં તે સઘળા જીવો એક જ ક્ષેત્રમાં, એક જ કાળમાં એક જ પ્રકારના સરખા સંયોગોમાં અનુભવતાં નથી, પરંતુ ભિન્ન ક્ષેત્ર-કાળાદિ અને ભિન્નભિન્ન સંયોગોમાં અનુભવે છે.

આનું કારણ ભિન્ન ભિન્ન ક્ષેત્ર, કાળ અને અનુભાગાદિવડે (રસવડે) થયેલી અધ્યવસાયની વિચિત્રતા છે. એ રીતે ભિન્ન ક્ષેત્ર, કાળ આદિ અસંખ્ય કારણો ભિન્ન ભિન્ન અધ્યવસાયો થવામાં કારણ છે. ક્ષેત્રાદિ તથા મોહનીયના સ્થાનકો અસંખ્ય હોવાથી અધ્યવસાયો પણ અસંખ્ય હોય છે.

આ અસંખ્ય અધ્યવસાયોવડે એક સરખી જ સ્થિતિ બાંધવા છતાં એક સરખા સંયોગોમાં અનુભવાતી નથી. કોઈપણ એક સ્થિતિબંધનું એક અધ્યવસાયરૂપ એક જ કારણ હોય તો તે

પ્રશંસા કરે કે તે સાંભળીને તે ગર્વથી ફૂલાય તેને જો બુદ્ધિમત્તા તથા ડહાપણ કહેવામાં આવતું હોય તો જ સદ્ભૂત શુભ વગરનાને વખાણનાર તથા વખાણ સાંભળીને ગર્વ કરનારને ડાહ્યા અને બુદ્ધિશાળી કહી શકાય.

યદ્યપિ અસત્ય-અનીતિ-માયા-દંભ-કષાય-આદિ મોહગર્ભિત પ્રવૃત્તિ માત્રથી આત્માનું અપમાન જ થાય છે; કારણ કે જ્યાં સુધી જીવની બહિરાત્મદશા હોય છે ત્યાં સુધી તે તાત્ત્વિક દૃષ્ટિથી સાચી રીતે આત્માનું સન્માન કરી શકતા જ નથી, તોયે જેઓ દુરાચાર-અસત્ય-દંભ-માયા આદિથી મુક્ત હોય છે તેઓ અવશુભોના આશ્રિત ન હોવાથી સ્થૂળ દૃષ્ટિથી આત્માનું સન્માન કરે છે અર્થાત્ દુનિયાના સંજ્ઞન-નીતિમાન પુરુષોની દૃષ્ટિમાં જે હુણ્ણો.

તરીકે ઓળખાય છે તેનાથી મુક્ત આત્મ-સન્માન બળવે છે. આવા પુરુષોને બીજા સન્માન આપે કે ન આપે તો પણ આત્માથી સન્માનિત છે માટે તેને બીજાના સન્માનની જરૂરત રહેતી નથી. છતાં ડાહ્યા-સદાચારી સંજ્ઞન માણસો તો આદર કરે છે તેથી તેઓ ગર્વથી મુઝાતા નથી. શુભવાન પુરુષોનો આત્મા બળવાન-સત્વશાળી હોય છે તેથી તેમને અપકીર્તિનો ભય કે આશંકા હોતી નથી અને જનતામાં તેમનો સાચો પ્રભાવ પડે છે; કારણ કે તે પોતે જેવા છે તેવા જ દેખાય છે માટે તેમને જોટો ડોળ કરીને દુનિયાને ડગવા અસત્ય તથા દંભનો આશ્રય લેવો પડતો નથી. તેથી તેઓ પ્રમાણિક-પણે સ્વપરને હિતકારી જીવનમાં જીવીને માનવ-જીવનને સફળ બનાવે છે.

સ્થિતિને એક જીવ જે સામગ્રી પામી અનુભવે તે જ સામગ્રી પામી તે સ્થિતિને બાંધનાર સઘળા જીવોએ અનુભવવી જોઈએ, પરંતુ તેમ થતું નથી. કર્મની એક સ્થિતિ બાંધનાર અનેક જીવોમાંથી એક જીવ જે સ્થિતિને અમુક ક્ષેત્ર કે અમુક કાળમાં અનુભવે, બીજો જીવ તે જ સ્થિતિને બીજા ક્ષેત્ર કે બીજા કાળમાં અનુભવે છે. આ કારણથી એક જ સ્થિતિબાંધ થવામાં અનેક અધ્યવસાયોરૂપ અનેક કારણો છે; તે અનેક કારણોવડે સ્થિતિબાંધ એક જીવને એક સમયે એક સરખો જ થાય છે; માત્ર તેમાં ભિન્ન ભિન્ન સંયોગોમાં અનુભવવારૂપ તેમજ અનેક કારણોવડે ફેરફાર થવારૂપ વિચિત્રતા રહેલી છે. તાત્પર્ય એ કે-ઘણા જીવોએ સમાન સ્થિતિવાળું કર્મ બાંધ્યું હોય તેમાં પણ પરિણામની તરતમતાથી અનુભવકાળ જુદો જુદો દેખાય છે, અને તે પરિણામની તરતમતા દ્રવ્યાદિ પાંચ કારણની અપેક્ષા રાખે છે. વિશેષ સમજ ખાતર ફરી વિચારીએ કે-એક એક સ્થિતિ સ્થાનકના બાંધમાં હેતુભૂત નાના જીવોની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત લોકાકાશ પ્રદેશ-પ્રમાણ કષાયોદયના સ્થાનો હોય છે; એટલે કે-સ્થિતિ સરખી જ બાંધે છે, છતાં કષાયોદયો ભિન્ન ભિન્ન હોય છે અને ભિન્ન કષાયોદયરૂપ કારણોવડે એક જ સ્થિતિ સ્થાનના બાંધરૂપ કાર્ય થાય છે. કારણો અનેક છતાં સામાન્યતઃ એક સ્થિતિ સ્થાનના બાંધરૂપ કાર્ય જો કે એક જ થાય છે, છતાં જે સ્થિતિ સ્થાન બાંધાય છે તે એક સરખી જ રીતે ભોગવાય-અનુભવાય તેવું બાંધાતું નથી, પરંતુ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવાદિ અનેક જાતની વિચિત્રતાયુક્ત બાંધાય છે. ભિન્ન ભિન્ન દ્રવ્યોરૂપ નિમિત્તવડે ભિન્ન ભિન્ન ક્ષેત્રમાં, ભિન્ન ભિન્ન કાળમાં અને જુદા જુદા ભવોમાં જે એક જ સ્થિતિસ્થાન અનુભવાય છે, તે જો તેના

બાંધમાં અનેક કષાયોદયરૂપ કારણો ન હોય તો ન અનુભવાય. બાંધમાં એક જ કારણ હોય તો બાંધનારા સર્વે એક સરખી જ રીતે અનુભવે, પરંતુ તેમ નથી, એક જ સ્થિતિ-સ્થાન જુદા જુદા જીવો દ્રવ્યાદિ ભિન્ન ભિન્ન સામગ્રી પામીને જે અનુભવે છે, તે જુદા જુદા કષાયોદયરૂપ ભિન્ન ભિન્ન કારણોને જ આભારી છે અને તે કષાયોદયરૂપ પરિણામની તરતમતા દ્રવ્યાદિ પાંચ કારણોની અપેક્ષા રાખે છે.

આ ઉપરથી એમ બરાબર કહી શકાય કે જીવને દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળાદિને અનુસરી જેવા જેવા પ્રકારના સંયોગ-સામગ્રી-નિમિત્ત પ્રાપ્ત હોય, તેવા તેવા પ્રકારે આત્મા અધ્યવસાયને પામી દ્રવ્યાદિ સામગ્રી અનુસાર તીવ્ર કે મંદ રસવડે સ્થિતિબાંધ અનુભવે છે. કાર્ય તેમજ કારણ બન્નેય દ્રવ્યાદિની અપેક્ષા રાખે છે, કારણ કે કર્મનો ઉદય, ક્ષય, ક્ષયોપશમ અને ઉપશમ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભવ અને ભાવ આ પાંચની અપેક્ષાએ છે. સુખ દુઃખના કારણભૂત પુન્ય પાપાત્મક કર્મ પણ દ્રવ્ય ક્ષેત્રાદિની અપેક્ષાએ જ ઉદય અથવા ક્ષય પામે છે. સંસારના સર્વ કાર્યોમાં અનુભાગ-રસરૂપ કષાય એક કે બીજી રીતે જોડાયેલા જ રહે છે. રાગદ્વેષ વગર સંસારના કાર્યો બનતા નથી અને તેથી શુભ-પણે કે ઉઘાડી રીતે કષાય થઈ જાય છે. આ જ બાબત ત્યાગી જીવનમાં પણ લાગુ પડી શકે.

અત્ર કષાય શબ્દની વ્યાખ્યા બન્નેય (સ્થૂલ અને સૂક્ષ્મ) રીતે સમજવાની છે. સૂક્ષ્મની ગણતરી સંજ્વલન કષાયમાં અને તેથી પૂર્વ પૂર્વમાં અનુક્રમે સ્થૂલ, સ્થૂલતર અને સ્થૂલતમ માની શકાય. સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિએ-તાર્ત્વિક દૃષ્ટિએ વિચારવામાં આવે તો જીવને ક્ષણે ક્ષણે કષાય બાગૃત જ છે. આત્મા પોતાના કર્મોનુસાર દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાલાદિ સામગ્રીને પામવા છતાં તે તે દ્રવ્ય,

શ્રી સીમન્ધરસ્વામીને વિનતિ.

(પૂજ્ય યશોવિજયજી મહારાજનું ૧૨૫ ગાથાનું સ્તવન-વિશદ વિવેચન સહિત)

લેખક—મુનિરાજ શ્રી ધુરંધરવિજયજી

અવતરણ

ધર્મમાર્ગમાં—આત્મહિતસાધનમાં ‘ યુરુ ’ એ મહત્ત્વનું સ્થાન ભોગવે છે. યુરુતત્ત્વ જેટલું શુદ્ધ અને વિશિષ્ટ તેટલો જ ધર્મપન્થ વિશિષ્ટ અને શુદ્ધ ચાલે છે. અવતરકાળે વખતે વખતે કેટલાએક નામધારી-વેષધારી યુરુઓમાં અશુદ્ધિ-શિથિલતા-દંભ-સ્વાર્થ—આડંબર આદિ અવશ્યેષો ધર કરતા જાય છે. તેવા કુયુરુઓ પૃથ્થરની નોકા જેમ પોતે ડૂબે છે ને તેના અવલંબન લેનારાઓને ડૂબાડે છે. બહારનું આકર્ષણ ખૂબ હોવાથી ભોળા ભદ્રિક આત્માઓ શીઘ્ર તે નાવમાં બેસી જાય છે. મન્યકાર મહારાજ-શ્રીના સમયમાં તેવા કુયુરુઓનું પ્રમાણ વધી ગયું હતું. તેઓની અશુદ્ધિઓ દૂર કરવા માટે—તેઓની માયાબળમાં અણુસમજી માણસો ફસાઈ ન પડે

તે માટે પૂજ્ય ઉપાધ્યાયજી મહારાજ તીવ્ર-સચોટ પ્રકાશ પાડે છે.

ચાલુ કાળમાં પણ તે જ યુરુતત્ત્વમાં અશુદ્ધિઓ જુદા રૂપે-નવા લેખાશમાં પ્રવેશી છે. તેને માટે પણ ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રીના વચનો કારગત નીવડે તેવા છે.

આ પ્રથમ ઢાળમાં ‘ કુયુરુકપટપ્રકટન ’ અધિકાર છે. હૃદય વલોવીને આ વચનો લખાયા છે. એક એક શબ્દ ટંકશાલી છે. પ્રભુ શ્રી સીમન્ધર-સ્વામીને વિનતિરૂપે સર્વ કહેવાયું છે.

ઢાળ-૧-લી.

(એક દિન દારી દોડતી—એ દેશી,)

સ્વામી સીમન્ધરા વિનતિ,

સાંભલો માહરી દેવ રે;

ક્ષેત્રાદિને અમુક આંશે સ્વાત્માનુકૂળ કરવો કે પ્રતિકૂળ કરવો તે પોતાના હાથમાં છે. વિચારક આત્મા ધારે તો તેને (દ્રવ્ય ક્ષેત્રાદિ સામગ્રીને) સ્વાત્માનું હિત થાય તેવો કરી શકે છે અને એ કારણે પોતાનો જે રીતે આત્મવિકાસ થાય, આત્મસ્થિરતા થાય; તથાપ્રકારનો માર્ગ શોધવા લલચાય એ સહજ છે કે જેથી આત્મવિકાસનું જે મુખ્ય કારણ અધ્યવસાયની શુદ્ધતા રહેવાનો હેતુ બન્યો રહે; અને તેથી કર્મનો અનુભાગ-રસ થવામાં ચીકાશ ન થાય. ધ્યાનમાં રાખવું કે સ્થિતિબંધ એક સરખી જ રીતે ભોગવાય તેવો થાય છતાં રસબંધ એક સરખી જ રીતે ભોગવાય તેવો થતો નથી. લેશ્યાના ભિન્ન ભિન્ન

પરિણામરૂપ નિમિત્તવડે જુદી જુદી રીતે ભોગવાય તેવો પણ રસબંધ થાય તેથી સ્થિતિ એક સરખી બાંધવા છતાં રસ ઓછોવત્તો બંધાય છે. અને તે દ્રવ્ય, ક્ષેત્રાદિ સામગ્રી પ્રમાણે અનુભવાય છે. સ્થિતિ પણ રસાધીન હોવાથી રસના નાશથી સ્થિતિનો નાશ અવશ્ય થાય છે. કર્મબંધના કારણભૂત અધ્યવસાય સ્થાનકો દ્રવ્યાદિ પાંચમાના કોઈ પણ કારણથી ઉત્પન્ન થતાં ક્ષયોપશમની માફક વિચિત્ર હોવાથી સ્થિતિ રસનો ઉપક્રમ (ઘટાડો) કરી શકે છે, અને તેમ થતાં આત્મા ઉચ્ચ સ્થિતિને પામવા લાયક બની શકે છે.

(પંચસંગ્રહની સંકલના)

તાહરી આણુ હું શિર ધરું,
આદરું તાહરી સેવ રે. સ્વામીં ૧

(વાક્યાર્થ) હે સીમંધરસ્વામી ! જિનદેવ !
આપ મારી વિનતિ સાંભળો, આપની આજ્ઞા હું
મસ્તકે ધારણ કરું છું. આપની સેવા આચરું છું-
કરું છું. આપ મારી વિનતિ સાંભળો.

કુચુરુની વાસના પાશમાં,
હરિણુ પરે જે પડ્યા લોક રે;
તેહને શરણુ તુજ વિણુ નહિ,
ટળવળે આપણ ફેક રે. સ્વામીં ૨

દુષ્ટ ગુરુઓની વાસના-મલિન ભાવના-જૂઠ્ઠી
વિચારણાની જળમાં મૃગના માંસક જે જીવે કસાયા
છે તેઓને હે સ્વામી ! આપના સિવાય બીજા કોઈ
શરણુ નથી. બિચારા તે જીવે ફેગટ ટળવળે છે.

જ્ઞાન દર્શન ચરણુ ગુણ વિના,
જે કરાવે કુલાચાર રે;
લૂંટયા તેણે જન દખતાં,
કિંહા કરે લોક પોકાર રે? સ્વામીં ૩

જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રના ગુણો કેળવ્યા વગર
જેઓ કુલાચાર વિધિવિધાન કરાવે છે તેઓએ જન-
તાને દખતા છતાં-જગતા લૂંટી છે. લોકો કોની
પાસે આ પોકાર કરે ?

જેહુ નવિ ભવ તર્યા નિરગુણી,
તારશે કેણી પરે તેહ રે ?
એમ અજાણ્યા પડે ફંદમાં,
પાપ બધે રહ્યા જેહ રે. સ્વામીં ૪

જે ગુણહીન હલકા ગુરુઓ પોતે જ સંસાર-
સમુદ્રને તર્યા નથી તેઓ બીજાને કંઈ રીતે તારશે ?
એ વાત નહિ જાણનારા-અજાણ્યા આત્માઓ જેઓ
પાપમાં રમ્યાપમ્યા રહ્યા છે તેઓના ફંદમાં-ફંસામાં
સપડાઈ જાય છે.

કામકુંભાકિક અધિકતું,
ધર્મકું કો નવિ મૂલ રે;

દોકડે કુચુરુ તે દાખવે,
શુ' થયું એ જગ શૂલ રે. સ્વામીં ૫

કામધટ-કામધેતુ-કંઈપદ્ધતિ-ચિન્તામણિ વગેરેથી
પણ વિશેષ ધર્મ છે. તેનું મૂલ્ય થઈ શકે તેમ જ
નથી. ધર્મ અમૂલ્ય છે. કુચુરુઓ તે ધર્મની કિંમત
દોકડાની દેખાડે છે. દોકડા માટે-પૈસા માટે ધર્મને
વેચે છે. આ તે કેવું જગતમાં શૂલ જગ્યું છે !

અર્થની દેશના જે દીએ,
ઝાળવે ધર્મના બન્ધ રે;
પરમ પદનો પ્રગટ ચોર એ,
તેહથી કેમ વહે પન્થ રે? સ્વામીં ૬

જેઓ ધર્મનો-ત્યાગ વૈરાગ્યનો ઉપદેશ આપતા
નથી તે અર્થની દેશના દે છે, ધર્મશાસ્ત્રોના અર્થ
બિંધા કરે છે, તેઓ મુક્તિમાર્ગના પ્રસિદ્ધ ચોર છે.
તેઓથી માર્ગ કંઈ રીતે ચાલે ?

વિષય રસમાં ગૂહી માચીયા,
નાચિયા કુચુરુ મદ પૂર રે;
કુમધામે વમાધમ ચલી,

જ્ઞાન મારગ રહ્યો દૂર રે. સ્વામીં ૭
ગૂહસ્થો વિષયવિલાસમાં મસ્ત જન્યા છે તે
કુચુરુઓ મદભર્યા નાચે ફૂંદે છે. જ્ઞાનમાર્ગ દૂર રહ્યો
છે તે જાને મળી નાચગાન કરી કરાવી રંગરાગમાં
દોકધામ-ધમાલ ચલાવે છે.

કલહકારી કદાચહલયાર્યા,
થાપતા આપણા બોલ રે;
જિનવચન અન્યથા દાખવે,
આજ તો વાળતે ઢોલ રે. સ્વામીં ૮

દુરાચારકરેલા જક્કી-કજીયા કરવામાં પાવરણ
પોતાના વચનો થાપે છે. જિનેશ્વર પ્રભુના આગમોને
બિંધા કરી બતાવે છે. આજ તો આ બધું ખુલ્લુંખુલ્લું
વાગતે નગારે થઈ રહ્યું છે.

કેઇ નિજ દાપને ગાપવા,
રોપવા કેઇ મતકંદ રે;

ધર્મની દેશના પાલટ,

સત્ય ભાષે નહિં મંદ રે. સ્વામી ૯

કેટલાએક પોતાના દૂષણને છૂપાવવા માટે, કેટલાએક પોતાના મતના મૂળ રોપવા માટે ધર્મની દેશના ફેરવી નાખે છે. મન્દમતિઓ સત્ય બોલતા નથી.

બહુ ઝુખે બોલ એમ સાંભળી,

નવિ ધરે લોક વિદ્યાસ રે;

હુંદતા ધર્મને તે થયા,

ભ્રમર જેમ કમલની વાસ રે. સ્વામી ૧૦

ઉપર પ્રમાણેના વચનો અનેકને મોઢે સાંભળીને લોકો કાંઈની ઉપર વિશ્વાસ ધારણ કરતા નથી. કમળની સુગંધને શોધતો ભ્રમર જેમ ભ્રમણ કરે છે તેમ તેઓ ધર્મને માટે પરિભ્રમણ કરે છે.

* * *

વિશદ-સમૂહ-વિવેચન

પ્રભો સીમન્ધર ! આપ વર્તમાન કાળે મહા વિદેહ ક્ષેત્રમાં પુષ્કરાવતી વિજયમાં વિચરે છે. આપ અમારા નાથ છો, સ્વામી છો, અધીશ્વર છો. આપને અમે એક વિનંતિ કરીએ છીએ. કૃપા કરી અમારી આ વિનંતિ સાંભળજો, આ અરજીને અવધારજો, આ વિશ્વસિ ઉપર ધ્યાન આપજો, ઉપેક્ષા કરી ઝાળવશો નહિં.

પ્રભો ! આપની આજ્ઞા મેં માથે ચડાવી છે. આપના ફરમાન મુજબ હું ચાલું છું. આપના શાસન અનુસાર મારું વર્તન છે. દૂર છતાં પણ મન-વચનથી આપની સેવા-ભક્તિ કરું છું. કાયાથી આપની પ્રતિકૃતિને પૂજું છું. આપનો હું ભક્ત છું. આપને કહેવાનો મને અધિકાર છે. મોક્ષે ગયેલા-વિમુક્ત થયેલા સિદ્ધ ભગવંતોને મારા હૃદયના બળાપા-અન્તરના ઉભરા સંભળાવું, પણ તેથી મારું શું વળે ? કૃતકૃત્ય તેઓ કાંઈ કરે નહિં. આપને કહેવાથી તેનો કાંઈક બલાજ થાય, કાંઈ રસ્તો નીકળે. અહિંની સ્થિતિ-પરિસ્થિતિ અતિશય ગંભીર છે. બહુ જ અગડેલી છે. તે સુધારવા આપ એક જ સમર્થ છો.

અહિં કેટલાએક કુચુરુઓ પોતાની મિથ્યા વિચારણા-અસત્ વાસનાની જાળ પાથરીને તેમાં ભોળા-ભ્રમિક આત્માઓને, મૂખ-મૂગોને ફસાવે છે. તેઓના પાશલામાં ઝડપાઈ ગયેલા તે બિચારા ટળવળે છે, છૂટવા ફોગટ ફાંફાં મારે છે. પ્રભો ! આપના સિવાય તેઓને બીજો કોઈ આશ્વરો નથી-અન્ય કોઈ શરણ નથી.

તે કપટી કુચુરુઓ લુચ્યા, લપટી ને દંબી છે. તેઓ ભોળા માણસોને ભરમાવી 'આ તો તમારા કુલનો આચાર છે, આ તો તમારે કરવું જ જોઈએ. આમ નહિં કરો તો તમારા ઉપર કુલદેવીનો-શાસન દેવતાનો કોપ જીતરશે. તેના ખોફથી તમારા જીવન-માલ-જીવન જોખમાશે.' વગેરે વચનો કહી ખોટી લાલચો ને ખોટા ભય દેખાડી કુલાચારો કરાવે છે. પોતાના તરબાણા ભરાય એવા વિધિવિધાનો બતાવે છે ને કરાવે છે. જ્ઞાન, દર્શન કે ચારિત્રના ગુણના અંશ વગરના તેઓ ધોળો દિવસે બધાના દેખતાં લોકોને લૂંટે છે. લૂંટાએલા તે લોકોને દાદ-ફરિયાદ કરવાનું અહિં કોઈ ઠેકાણું નથી. સડી વચ્ચે સોપારી જેવી તેઓની સ્થિતિ છે.

કેટલાએક અજ્ઞાની જીવો સમજ્યા વગર જ તે માયાવીઓના ફંદમાં ફસાય છે. મૂખ માણસો એટલું જ સમજતા નથી કે આ નિર્ગુણીઓ-દોષથી ભરેલા-ભવના ભય વગરના પોતે જ ભવ-સંસાર-સમુદ્ર તર્યા નથી. અર્થાત્ ભવબ્રમણ ધટે એવું આચરણ સેવતા નથી ને સંસાર વધે તેવા કુકર્મો કરે છે તે બીજાને કેવી રીતે તારશે ? પોતે જ દરિદ્ર છે તે બીજાને શું ન્યાય કરવાનો ? કેવળ પોતે પાપ બાંધે છે ને બીજાને બંધાવે છે.

પ્રભો ! અહિં શું થવા બેઠું છે તેની કાંઈ સમજ પડતી નથી. અહિંના બ્યાધિતું નિદાન જ હાથમાં આવતું નથી. ધર્મ પણ પાછ પૈસા માટે વેચાય છે. જે ફળ કલ્પતરુ-કામધેનુ-કામકુંભ કે ચિન્તામણિ નથી આપી શકતાં તેથી અધિક ફળ ધર્મ આપે છે.

શ્રી સીમન્ધર સ્વામીને વિનંતિ

૧૪૧

વિશ્વમાં સૌથી વધારે કિંમતી-મહામૂલ્ય કાષ્ઠ હોય તો તે ધર્મ છે. ધર્મનું મૂલ્ય આંકી શકાતું જ નથી. તે ધર્મને કુગુરુઓ દામ માટે-દોકડાની કિંમતે-અનર્થ-કારી અર્થને માટે જીડેચોક વેચે છે. નાથ! આ તે જગતમાં શું શલ થયું છે? કૃપાનિધે! તેથી રક્ષા કરો, બચાવો, ઉદ્ધાર કરો. એ પેટભરા-અર્થના અર્થો કુગુરુઓ શુદ્ધ આચરણુ તો નથી કરતાં પણ શુદ્ધ ઉપદેશ પણ નથી આપતા. તેમની દેશનામાં ધર્મ ને મોક્ષના માર્ગનું દર્શન પણ નથી હોતું. અર્થ અને કામના રસ્તાઓના ખ્યાલ અપાતા હોય છે. તાત્ત્વિક ઉપદેશ ન આપતા જનમનરંજન થાય તેવી વાતો કરે છે. લોકાકર્ષણુ એ જ એમના વ્યાખ્યાનનો મુખ્ય ઉદ્દેશ હોય છે ને તેથી તેઓ ધર્મગ્રન્થોના સાચા અર્થ પણ નથી કરતાં. મનકાવતા અર્થ કરી પોતાના પાપમાર્ગોને પોષે છે. તેઓ પરમપદના પ્રકટ ચોર છે. મોક્ષમાર્ગના મુસાફરોના જળરજરત ડાકુઓ છે. ધર્મસામ્રાજ્યના બળવંતા બહારવટીયા છે. પુણ્યપન્થના પ્રસિદ્ધ લૂંટારા છે. એવાઓથી માર્ગ શી રીતે વહે? એ લૂંટારુઓ જ વોળાવા થાય પછી શી મણુ હોય? દયાળુ-દીનબંધો! એવાઓને અને એને અનુસરનારાઓને સન્મતિ સમર્પો. માર્ગ ચાલુ થાય તેવા ચત્નો કરો.

સ્વામી! આપને હું શું કહું? અહિં ગૃહસ્થોને પણ ધર્મની નથી પડી. તેઓ તો વિષયરસમાં ગૂઢ થઈ, આસક્ત બની માયે છે. તેવા ગૃહસ્થોની ઓથે એ લંપટી, કુગુરુઓ પણ માલમલીદા ઉડાવે છે, તેલપ્રુલેલ-અતર વાપરે છે. વિષય વિલાસોમાં રમ્યાપમ્યા રહી માયે છે, મોજ માણે છે. મદોન્મત થઈ નાયે છે. પોતાના ભક્ત-ભક્તાણુઓને નચાવે છે. એના આંધળા અનુયાયીઓ સ્વાર્થે એવાઓની પાછળ ઘેલા બની તેઓની લાલસાઓને પોષે છે. ધૂમ મચાવે છે. ધમાધમ કરે છે. તાલતમાસા કરી બાજાડંબરમાં અણુસમણુ આત્માઓને આકર્ષે છે. જ્ઞાનમાર્ગથી વેગળા રહે છે. અધ્યાત્મ દશાથી દૂર જાય છે. પશ્ચિમમાં પ્રગટ કરે છે. તારક પ્રબો! આપ

આત્માના હિતની દશા સૂઝાડો. આજ તો એ પાખંડીઓના ઢોલ ટીપાય છે. કિન્ડમ વગાડી તેઓ પોતાની મિથ્યા માન્યતાને પ્રફે છે, બીધી વિચારણામાં કદામહ-દુરામહ ધારણુ કરી કલહમાં બિતરે છે. તે તે જૂઠા વિચારો ખાતર વિતંડા કરે છે. જિન-વચનનું રહસ્ય સમજ્યા સિવાય અસંસ આમહમાં અહિલ-ભ્રમિત બની ‘મારું એ જ સાચું’ કરવા સમાજને ડોળે છે. માતેલા સાંઢની માફક સમાજને બોળડીબાઇનું ખેતર સમજી થથેચ ખૂંટે છે. મોટી મોટી પદવીના પૂંછડા ને શિંગડા ધારણુ કરી ઔચિત્ય ન સચવાય એવા આચરણુ કરે છે. પોતાનું સાચું ઠરાવવા પરધર્મીઓને પણ પોષે છે, ચડાવે છે. પોતાનું ધર પોતે સમજી શકતા નથી ને અન્દર લડી-ઝગડી-ખુવાર થઈ પારકા પાસે ઇન્સાફ કરાવવા દોડે છે. તે મન્દમતિઓ અહિં પણ દંભ કેળવે છે. પોતાની ચતુરાઇનો-પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થયેલ કાંઈક શક્તિનો દુરુપયોગ કરે છે. કેટલાએક પોતાના પાપોને ઢાંકવા માટે-નિજ દુષણોને છૂપાવવા અર્થે તો કેટલાય સ્વસિક્ધાન્ત સ્થાપવા પોતાના કદપેલા મતને દઢ કરવા સ્વચ્છન્દતા મૂળ રિથર કરવા સિદ્ધતથા-હોંશિયારીથી ધર્મના ઉપદેશોને ફેરવી નાંખે છે. સત્ય કહેતા નથી, તથ્ય ઉપદેશતા નથી.

જગદ્ગુરુ! કચલની સુવાસ માટે ભ્રમર જેમ પરિભ્રમણુ કરે છે તે જ પ્રમાણે ધર્મને માટે અહિંના લોકો બ્યાં ત્યાં ફાંફાં મારે છે. કમલને ગદલે બહારથી પીળા દેખાતાં ગન્ધ વગરના પુષ્પ પર ભ્રમર જેમ નિરાશ થાય છે તેમ જુદે જુદે મુખે જુદા જુદા વચનો-ભિન્ન ભિન્ન વિચારો સાંભળી આ સાચું કે તે સાચું તેનો નિર્ણય કરી શકતા નથી ને નિરાશ થાય છે. પછી ધર્મીઓ-ધર્મના અર્થીઓ પણ કોષ્ટના ઉપર વિશ્વાસ ધારણુ કરતા નથી.

કરુણાનિધાન! આપ સર્વેને સરળ બનાવી સહમત કરો. સાચા એક રાહ ઉપર દોરો. સર્વે સંપર્થી એકમતમાં બોડાય એવું કાંઈક કરો, જેથી

જ્ઞાનગીતા શતક.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૬ થી ૩૩૨.)

(મનહર છંદ.)

દરિશન શુદ્ધિ વિણ, અજ્ઞાન ન થાય ક્ષીણ, મીડાઓ એકડા વિણ, નકામા ગણાય છે; લક્ષ વિના તાકે આણ, ધ્યેય વિના હાકે બહાણ, તેમ સમકિત વિણ, નિરર્થક થાય છે. જીવું હોય પૂર્વ દિશ, ગમન પશ્ચિમ દિશ, ક્યાંથી પહોંચી શકીશ ? ભીષે રસ્તે જાય છે; પ્રથમ સમજ લઈ, સંશયરૂ પાસે જઈ, પછી પુરુષાર્થો થઈ, ગમન કરાય છે. ૨૨ કોઈ કહે મારો મત, કોઈ કહે તારો મત; ક્યાંથી એ ઇન્જરા ખત, લખાવીને લાવતાં ? સત્ તે ત્રિકાળ સત્, મતાગ્રહી આંધે મત, અજ્ઞાનીની એ છે લત, દુરાગ્રહ સેવતાં. ત્યાગીને નકામો તંત, સેવા સંશયરૂ સંત, આવે તો કદાપિ અંત, સતને આરાધતાં; મત ત્યાં તો સત નહિ, સત ત્યાં તો મત નહિ; સતની સાધનામહિ, અસત વિરાધતાં. ૨૩ વિચારીને વઢો વેણ, વચનથી ચડે તેણ, સર્પ જેમ માંડે ફેણ, ક્રોધથી ધમાધને; અપેક્ષાએ વાણી ખરે, અમૃત મુખથી ઝરે, સ્વાદુવાદ ચારો ચરે, ક્ષમાથી ધરાધને; વચનની વિમળતા, જેમ પહેલી સરિતા, તૃપ્ત ભવિજન થતાં, પ્રેમથી પ્રેરાધને; વાણી સદા એવી હોય, દુઃખ નહિં થાય કોય; થાય નહિં હાયવોય, દુઃખથી પીડાધને. ૨૪ સુવર્ણ કસોટી જેમ, ખંડત મંડત તેમ, પક્ષપાત હોય તેમ, સત ન પમાય છે; પ્રભાત ઉદય થતો અંધકાર નાસી જતો, સતનો વિજય થતો, પ્રકાશ છવાય છે. છશ્ચ અવસ્થામાં, વસતો અજ્ઞાનતામાં, સતને પારખવામાં, જૂલ ખાઈ જાય છે; જ્ઞાનીને મારગ ચાલો, અજ્ઞાની સંસાર ખાળો, સર્વજ્ઞતા તેથી લાળો, મુક્તિ એ ઉપાય છે. ૨૫

અમરચંદ માવજી શાહ

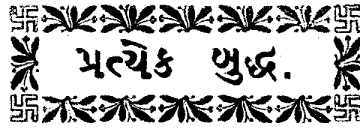
(ચાલુ)

તેઓનું અને અન્યનું કંદ્યાણુ થાય. ત્યાં જોડા છતાં દિલની આ આરજૂ છે. મુંઝાયેલા મનની આ પણ તેમ કરવા આપ સમર્થ છો. એક જ માંગણી છે.

આપને મારી આ હાર્દિક વિનંતિ છે. દુઃખાયેલ

(ચાલુ)

લેખક:-રા. ચોકસી.

(ગતાંક ૫૪ ૧૨૪ થી શરૂ.)

ભરત મહારાજ—

પ્રત્યેક યુદ્ધની વ્યાખ્યા દર્શાવી છે એમાં શ્રી ઋષભદેવના પુત્ર પ્રથમ ચક્રવર્તી મહારાજ ભરતનો પણ સમાવેશ થાય છે. બોધ પામવામાં કારણભૂત બનનાર પદાર્થ એ કોઈ મહત્વનો સુદો નથી. સુખ્ય ભાગ ભજવનાર વસ્તુ તો એ વેળા આત્મા જે અનુપમ ભાવમાં રમણ કરતો હોય છે તે છે. અલબત્ત, ભાવનાનું મહત્વ આંકતાં બે વાત ખસુસ નેત્ર સામે રાખવાની છે અને તે એ કે (૧) દ્રવ્ય વિના ભાવની ઉત્પત્તિ સંભવતી નથી અર્થાત્ દ્રવ્ય જ ભાવનું કારણ છે અને (૨) પૂર્વના સંસ્કારનો ફાળો ઘણીયે વાર ચક્ષુ સામે અવનવા બનાવો આવી પડતાં છતાં જેમની દૃષ્ટિ ઓછી હોય છે કેવા જેમની સંચિત મૂડીનું તળિયું આંચું હોય છે એવાઓને એ ટાણે કંઈ જ નવીનતા ઉદ્ભવતી નથી, એમના પરિણામમાં ઉભરો જ ચઢતો નથી ! એટલે કહેવું પડશે કે સંસ્કારી આત્મા જ નિમિત્ત મળતાં પૂર્વ કર્માર્થના ભેરે-પરિણામની ધારાએ-વિદ્યુત્ ગતિએ કૂચ કદમ કરતો આગળ વધે છે અને એ વેળા શુણ્-સ્થાનક વટાવતો, કર્મપૂંજનો સર્વથા ઓરકૂટો કરી નાંખતો, અથવા તો ઉપશમાવતો, સંસાર-જામણના કારણોમાંના મોટા ભાગનો નાશ કરી નાંખે છે.

ક્ષય કરી ડગ ભરનાર ચાને ક્ષપકશ્રેણીનો આશ્રય લઈ આગળ વધનાર એ જ ભવમાં મુક્ત દશાનો લોકતા થાય છે, જ્યારે ઉપ-

શમાવી કૂચ કરનાર ચાને ઉપશમશ્રેણીવાળો અગિયારમાથી પાછો પટકાઈ પડે છે. ક્ષય નહીં થયેલા ને સત્તામાં રહેલા કર્મો પુનઃ બળવો પોકારે છે. એની સામે પેલો આત્મા ટકી શકતો નથી જ. કમ જ એવો છે કે એણે નમતું આપવું જ પડે છે. કર્મોનો પ્રભાવ વિજયવંત નીવડે છે અને ચઢેલો આત્મા શુણ્-સ્થાનકરૂપ શ્રેણીના અગિયારમા પગથિયેથી ગળડી પાછો પટકાય છે, એ ધક્કો એવા ભેરથી લાગે છે કે વચમાંના કોઈ પગથિયે ન અટકતાં સીધો બીજે આવી રહે છે. આમ પરિણામની ધારા કેવું વિલક્ષણ કામ કરે છે અને એમાં કેવી કેવી તરતમતાઓ રહેલી છે એ સર્વના સમયે સમયે પલટાતાં રૂપો એ જ્ઞાની ભગ-વંતોના જ્ઞાનદર્પણમાં અવલોકાય છે. ચર્મ-ચક્ષુના માનવો મનોપ્રદેશમાં ચાલી રહેલા આ આંતરિક યુદ્ધને કળી શકતાં નથી.

મહારાજ ભરતના આખા કથાનકને અહીં આલેખવાનું પ્રયોજન નથી. નથી એમની પટખંડ સાધનાને કે બાહુબલિને નમાવવા આવરેલી કરણીને યાદ કરવાની જરૂર. એ અને એવા અન્ય ઘણાંયે પ્રસંગો રાજવીના જીવનમાં સંખ્યાબંધ વર્ષો રોકે છે. વધી યુગાદિ જિનેશની ભક્તિમાં, તેમનો ફાળો નાનોસૂનો નથી. લૌકિક એવા ચક્રત્વની પૂજા આઘી ઠેલી, ‘રીઝવો એક સાંઈ’ જેવો સઘિયારો ગ્રહણ કરી, પ્રથમ તીર્થપતિના સમવસરણમાં જનાર, ચાર વેદની રચના કરી ‘માહન્’ વર્ગ ઊભો

કરનાર અને દાદી એવા મરુદેવી માતાને હસ્તી-
પીઠ ઉપર કૈવલ્ય મેળવવામાં નિમિત્ત બનનાર
ભરત મહારાજ કથાસાહિત્યના આભૂષણરૂપ તો
છે જ પણ સંજ્યાળંધ પેઢીઓ સુધીના અણુ-
મૂલા સ્મૃતિચિન્હ સમા પણ છે. પણ અહીં તો
એ સર્વની નોંધ બાળુએ રાખી ‘ભરત અરિસા-
લુવનમાં પામ્યા કેવલજ્ઞાન’ એ વાક્ય ઉપર
વિચારણા કરવાની છે.

ચક્રવર્તીના વૈભવવિકાસના તે વર્ણન શા
કરવા? જેમ સ્વર્ગલોકમાં ઈંદ્રની રિદ્ધિસિદ્ધિ
અજોડ ગણાય તેમ માનવ લોકમાં છ ખંડના
આ સ્વામીની વાત સમજવી. ચૌદ રત્ન અને
નવ નિધિ જેને હાજરાહજુર એને કદ વાતની
ભણપ ગણાય! પૂર્વની કમાઈ પણ જખરી
એટલે આરંભથી આખર સુધી લીલા દહેર!
અસ્તોદયના સંપાટમાં આવવાનું થયું પણ
એની અસર નામ માત્રની! ચિંતાના વમળમાં
અટવાવું પડ્યું પણ સુખ-સાહ્યબીના લાંબા
વર્ષોના સરવાળામાં એ સાગર સામે ગિન્દુ
સમ લેખાય.

સુખ, સુખ અને સુખ વચ્ચે મહાલતા આ
ચક્રવર્તી અલંકાર આદિથી વિભૂષિત થઈ
અરિસા લુવનમાં સ્વપ્રતિબિંબ નીરખવામાં
મશગૂલ બન્યા હતા. એકલા જ હતા. ‘સુખડા
કયા દેખે દર્પણમે’ જેવો પ્રશ્ન ઉઠાવે એવી
સ્થિતિ હતી ત્યાં અકસ્માત બન્યો.

રખે માનતા એને રણભેરીને ડિંડિમ
નાદ! રખે કલ્પી લેતાં એને ધરતીકંપનો
આંચકો! ત્રીજા આરાના એ આખરી વર્ષોમાં
આવા ઉલ્કાપાતનો સંભવ નહોતો. હસ્તઅંગુલી
પરથી એકાદી રત્નજડિત મુદ્રિકા નીકળી
ભૂમિતળ પર ખનન કરતી દોડી ગઈ! આવી
નાનકડી વાતને કોણ અકસ્માત કહે? અંગે
સબળતાં અલંકારો નીકળીએ પડે ને ફરીથી
પહેરાય પણ એમાં શી નવીનતા! પણ અહીં

તો એ વીંટીએ કોઈ અનોખો ઇતિહાસ રચ્યો!
ધરતીકંપના ઘડાકા કરતાં એ જખરો ઘડાકો
કર્યો! ભરતચક્રીની એ મુદ્રિકા ઇતિહાસના
પાને અમર બની!

કારણ એટલું જ કે સંસ્કારી આત્માના
હૃદયભાવેને કોઈ નવી દિશામાં લઈ જવાને
એને દીપિકાની ગરજસમી વિચારણાના મંગલા-
ચરણ થયા. એ મુદ્રિકાવિહુણી અંગુલીની અટુટી
અને અશોભાનક દશાથી સંપૂર્ણ રીતે અલ-
કૃત અને સુસજ્જ દેહયાત્રિમાં માત્ર એ આંગળી
જ વિકળતા જન્માવે છે. આટલી નાની શી
ભણપ આખાયે આંગળી શોભાને મારી નાંખે
છે! વિચારધારા આગળ વધે છે. એકથી આ
દશા તો બે ત્રણના ઉમેરાથી કેવું પરિણામ
આવે! એ જોવા એક પછી એક અલંકારો
ઊતર્યે જાય છે. અખતરો આગળ વધે છે અને
ચક્રીનો દેહ આભૂષણ વિનાનો બને છે. એ
વેળા એનો દેખાવ ફળ અને પુષ્પ કે પર્ણ-
વિહુણા સૂકા વૃક્ષ સમ રથામ જણાય છે.
આભૂષણોની શોભાના માપ મપાય છે. એ જ
ધોરણે વસ્ત્રોએ સર્જેલી સ્થિતિના મૂલ્યાંકન
કરાય છે. એ બધા ઉપરના ઠંડારા આઘાં જતાં
લોહી માંસના દેહનું, એમાં કામ આવેલા સાત
ધાતુનું પૃથક્કરણ આરંભાય છે. વિચારણા
અનોખો પદટો લે છે અને હૃદયના ઊંડાણ-
માંથી અવાજ ઊઠે છે. ‘આ શોભા તો ઉછીના
લાવેલા દાગીના જેવી! માત્ર ઘડીભરના આયુ-
ષ્યવાળી! સરવાળે પારકી! અનિત્ય સંસારે
મવતિ સકલં યજ્ઞયનગમ્.’ આમ છ ખંડનો
સ્વામી ઝળઝળાયમાન અને દુન્યવી ભોગોથી
ભરપૂર એવા અરિસાલુવનમાં પ્રથમ ભાવનાના
રહસ્યમાં પગલા માંડે છે. જ્ઞાની સંતો કહે છે કે
સમ્યક્ત્વને આશ્રવના સાધનો પણ સંવરરૂપે
પારણમે છે કેમકે એની જોવાની, વિચારવાની
દષ્ટિ જુદા પ્રકારની હોય છે. મનોપ્રદેશમાં

જળરૂં ધમસાણુ જામે છે. લગવંતતા વચ્ચેના એક પછી એક યાદ આવે છે. ‘અનિત્યાનિ શરીરાણિ’ ‘વિમ્બો નૈવ શાશ્વતઃ’ ‘અસારમેવ સંસારઃ’ ‘સંમીલને નયનયોર્નેહિ કિંચિદસ્તિ’ ‘અતૃપ્તાઃ પ્રાણિનઃ સન્તિ’ ભાવનાનો અંક ઉપર ચઢતો જાય છે. પુણ્યલસર્જિત સૃષ્ટિના સાચા દર્શન થાય છે. આત્મતત્વની ઝાંખી થાય છે. સત્ અસતનો વિવેક જોર પકડે છે. તજવા લાયક અને આદરવા લાયક કરણીનું ભાન થાય છે. હું કેાણુ ? મારું શું કર્તવ્ય ? એવો અહ-લેક જાહે છે ત્યાં પડથો સંભળાય છે. ‘एक-उहम् नस्थि मे कोई’ એ યુગલની રમઝટમાં કાળજીનાં કર્મો ચળાઈ નષ્ટ થાય છે. આવરણ હઠતાં જ કેવળજ્ઞાનરૂપી અનુપમ દીવડો પ્રકાશી જાહે છે.

વર્તમાન સમાચાર.

અમને જણાવતાં આનંદ થાય છે કે અમારી સમાના માનવંતા લાઇફ મેમ્બર શ્રીયુત ઓધવજી ધનજીભાઈ શાહ સોલીસીટરના ૧૫ લાઇ ચંદ્રકાન્ત બી. કૉમની હેલ્થ પરીક્ષામાં સફળ થયા છે. તેમનો મુખ્ય વિષય ઍન્ક્રોંગ હતો અને ઇન્ડિયન ઍન્ક્રોંગ અને કરન્સીના વિષયમાં તેઓ પહેલે નંબરે પાસ થયેલ છે, અને મુંબઈની એક ઍન્કમાં તાલીમ માટે નોકાયેલ છે. લાઇ ચંદ્રકાન્ત એક સારા ક્રિકેટ ખેલાડી છે. મુંબઈની જુદી જુદી કાલેજોમાંથી દર વરસે મુંબઈની યુનિવર્સિટી એક ક્રિકેટ ટીમ પસંદ કરી જુદે જુદે ટકાણે મેચ જાઠવે છે તેમાં દર વરસે સીડનહામ કાલેજ તરફથી તેમની પસંદગી કરવામાં આવતી હતી. વિજય મરચન્ટ અને પ્રૉફેસર દેવધર જેવા જગમશહુર ક્રિકેટ ખેલાડીઓ સામે રમવાના તેમને પ્રસંગો પ્રાપ્ત થયેલ છે. આવા એક ઉત્સાહી જૈન યુવક ઍન્ક્રોંગ અને કરન્સી જેવા વિષયમાં અને ક્રિકેટના જંગમાં વિશેષ સફળતા મેળવી જૈન કોમની

પ્રતિષ્ઠાને ઉજવળ યનાવવામાં સેવા આપી પોતાનો ફાળો આપે એવી જરૂર આશા રાખીએ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના

૧. સમ્મતિતત્વસોપાનમ—પ્રકાશક શ્રી લખિંધસૂરીસ્વર જૈન મન્યમાલા તરફથી મળી છે. આ ગ્રંથ જૈન તર્કશાસ્ત્રના પુરસ્કૃત મહાન્ તાર્કિક-શિરોમણિ શ્રીમદ્ સિદ્ધસેન દિવાકરનાં સમ્મતિતર્ક પ્રકરણ ઉપર તર્કપંચાનન શ્રી અભયદેવસૂરિજીની તત્ત્વબોધિની નામની ટીકા છે. શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરે અપૂર્વ ગ્રંથરચના કરી છે. તેમનું નામ જૈનોમાં જિહ્વામૈ છે. તેમની કૃતિ માનવ જીવોને મુક્તિપદ સોપાન છે.

૨. ક્ષય અને દમમાં નૈસર્ગિક ઉપચાર—લેખક. બ્રૂપતરાય મો. દવે. પ્રકાશક શ્રી. મહીપતરાય જાદવજી શાહ તરફથી મળ્યું છે. તેમાં ક્ષય અને દમનાં બ્યાધિઓ માટે કુદરતી ઉપચારો દર્શાવ્યા છે. આપણે ડૉક્ટરોની પાછળ પુષ્કળ દ્રવ્યનો વ્યય કરીએ છીએ, પરંતુ જો કુદરતી રીતે જ કુદરતે ઉત્પન્ન કરેલા તત્વોમાંથી દર્દો નિવારણ કરવાનાં ઉપાય અજમાવીએ તો સાઈ સ્વાસ્થ્ય જળવી શકીએ. આવા પુસ્તકોનાં પ્રચારની ખાસ આવશ્યકતા સમજીએ છીએ.

૩. શ્રી કુંભારીયાજી ઊર્ફે આરાસાણુ—લેખક શ્રી મથુરદાસ જગનલાલ શેઠે આ પુસ્તિકા લખી કુંભારીયાજી તીર્થ પર પ્રકાશ પાડ્યો છે. પ્રાચીન સમયમાં જૈનોની કેવી જાહોજલાલી હતી તે રહેજે સમજી શકાય છે. મંત્રી વિમળશાહે રાજ્ય-પ્રાપ્તિ કરી એટલું જ નહિ પણ જૈન ધર્મ પ્રત્યે તેમનો ડેટલો અપૂર્વ પ્રેમ હતો તે આવા સુંદર દેહરાસરો ગંધારી ચિરરમૃતિ કાયમ કરી, લેખકે વિસ્તારથી વર્ણન દરેક દેહરાસરનું કર્યું છે. સાથે સાથે જૈન વર્ણિક કોમની ઉત્પત્તિ પણ દર્શાવી છે. પ્રાપ્તિસ્થાન શેઠ મથુરદાસ જગનલાલ, વેરા શેરી, બાવનગર.

૪. શ્રી ગૌતમસ્વામીના ફેટાખાફ—મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ અમદાવાદવાળા તરફથી ભેટ મળ્યો છે. આ ફેટા સુંદર છે. ઉપાશ્રય, દેહરાસર, જાહેર સંસ્થાઓને ભેટ તરીકે મોકલાય છે. તેની કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ છે. નફા સાધારણ ખાતામાં લઈ જવાનો છે.

૫. સ્વાધ્યન્તરતનાકર—લેખક મુનિરાજ શ્રી દક્ષવિજયજી. પ્રકાશક શ્રી રાજનગર જૈન ગ્રંથ પ્રકાશક સભા તરફથી ભેટ મળી છે. આ ગ્રંથ સંસ્કૃત ભાષાનાં ઉપાસકો માટે ધણો જ ઉપયોગી છે અને આદરને પાત્ર છે.

૬. શ્રી શાસનજયપતાકા—પ્રકાશક. ઝવેરી ઝવેરચંદ રાયચંદ નવસારી—તરફથી ભેટ મળ્યું છે. આ પુસ્તકમાં પર્વતિથિની ક્ષય, વૃદ્ધિ બાબત વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે.

૭. રામાયણનાં પુણ્યો—પ્રકાશક સરતુ વાંચન કાર્યાલય, ભાવનગર તરફથી ભેટ મળ્યું છે. શ્રી તુલસીકૃત રામાયણમાંથી ચુટેલા પુણ્યો છે.

૮. હસ્તિનાપુર—શ્રી જૈનાચાર્ય વિજયેન્દ્રસૂરિ તરફથી આ હિન્દી પુસ્તિકા બહાર પાડવામાં આવી છે. સભાને ભેટ તરીકે મળી છે. હસ્તિનાપુર કેવી રીતે હસ્તીમાં આવ્યું તેના પર વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે.

૯. શ્રી દીપાલિકા કલ્પ—પ્રકાશક શ્રી લખિષ્-સૂરીશ્વર જૈન ગ્રંથમાળા તરફથી ભેટ મળી છે.

૧૦. શ્રી સકલાહર્ત્તોત્તમ—પ્રકાશક શ્રી લખિષ્સૂરીશ્વર જૈન ગ્રંથમાળા તરફથી ભેટ મળી છે.

૧૧. શ્રી દાદા પ્રભાકરસૂરિ અષ્ટપ્રકારી પૂજા—લેખક :—શ્રી રિખવચંદ ડાંગા, બીકાનેર તરફથી ભેટ મળી છે.

૧૨. શાહ પ્રેમચંદ વાડીલાલ તરફથી નીચેનાં પુસ્તકો શ્રી નેમિચમૃત-ખાન્તિ-નિરંજન ગ્રંથ-માળાનાં ભેટ મળ્યા છે.

શ્રી વીતરાગ ભક્તિ પ્રકાશ.

શ્રી જિનેન્દ્ર નૂતન સ્તવનમંજૂષા.

શ્રી મહાપ્રભાવિક નવસ્મરણાદિ સંગ્રહ.

શ્રી કલ્યાણકારિ સ્તવન સંગ્રહ.

શ્રી નવપદજી અનાનુપૂર્વી.

શ્રી સ્થાપનાજી.

સદ્વિચાર રત્ન.

જ્યાં સુધી આપણી આભુજાભુમાં ગંદકી છે, ત્યાં સુધી આપણી જ સ્વચ્છતા ટકવાની નથી. જ્યાં સુધી આપણી આભુજાભુ ચેપી રોગો છે, ત્યાં સુધી આપણું જ આરોગ્ય સહીસલામત નથી. જ્યાં સુધી આપણી આસપાસ દરિદ્રતા છે, ત્યાં સુધી આપણો જ રોટલો નિર્ભય નથી. જ્યાં સુધી આપણી આસપાસ ચોર, લૂંટારા અને ખૂનીયો છે, ત્યાં સુધી આપણો જ જીન સુરક્ષિત નથી.

જ્યાં સુધી આપણી આસપાસ નિરક્ષરતા, અજ્ઞાન, અંધકાર, વહેમ, જડતા, કુરિવાજ, કુરુઢિયો છે, ત્યાં સુધી આપણું જ જીવન સ્વસ્થ નથી, સુખી નથી.

કંઈ નહિ તો આપણે આપણું જ હિત માટે લડીએ. ગંદકી, ચેપી રોગો, દુષ્ટતા, દરિદ્રતા અને નિરક્ષરતા સામે આપણે જ જિત્તા યત્ન અને ઝૂંઝીએ.

દુનિયામાં ચાલી રહેલી અનેક લડતોમાંથી કઈ લડતમાં આપણે ઝુકાવશું?

શ્રી. નાનાભાઈ ભટ્ટ.

નવા થએલા માનવતા સભાસદો.

૧. શાહ પ્રતાપરાય પ્રભુદાસ (૧)	લાઇફ મેમ્બર	ભાવનગર
૨. પારેખ મનસુખલાલ મગનલાલ (૧)	"	મુંબઇ
૩. દોશી જીઠાભાઇ દામોદરદાસ (૨)	"	ભાવનગર
૪. શાહ મણીલાલ અમરચંદ (૨)	"	"
૫. શેઠ ભરતકુમાર ચંદુલાલ (૧)	"	મુંબઇ
૬. શેઠ રણજીતકુમાર લાલભાઇ કુસમગર (૧)	"	"
૭. અ. સૌ. વસુમતી બહેન બબલચંદભાઇ (૧)	"	"
૮. અ. સૌ. ચંચળબહેન ભોગીલાલભાઇ મગનલાલ (૧)	"	ભાવનગર
૯. અ. સૌ. મધુમતીબહેન રમણીકલાલભાઇ ભોગીલાલભાઇ (૧)	"	"

ખાસ આભાર.

અગાઉ અમારા નિવેદનમાં જણાવ્યા પ્રમાણે આત્માનંદ પ્રકાશમાં આવતી ખેટની રાહત માટે વગર માંગ્યે નીચેના જૈન અંધુઓ તરફથી નીચે પ્રમાણે રકમ મળેલ છે તે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

૩૧. ૫૧) શેઠ શ્રી દોલતરામજી જૈની ગંગાનગર
- ૫) શેઠ શ્રી ચંદુલાલ સામળદાસ કપડવંજ
- ૨) શેઠ શ્રી ભગવાનલાલ ગાંડાભાઇ રાજપીપળા.

૩૧. ૫૮

શ્રી કુમારપાળ ચરિત્ર (પૂર્વાચાર્ય કૃત) ભાષાંતર અમારા શ્રી આત્માનંદપ્રકાશના સુઝ ગ્રાહકોને ભેટ આપવા માટે સભા વિચારી રહેલ છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

વાંચો-વિચારો- આત્મકલ્યાણ સાધો- જ્ઞાન ભક્તિ કરો-

સ્થિતિસંપન્ન જૈન અંધુઓને એક નવ્ર સુચના-

૩૧. એકસોએક આપી આ સભાનું માનવતા લાઇફ મેમ્બરનું સ્થાન મેળવી નવા નવા સુંદર પૂર્વાચાર્યકૃત તીર્થંકર ભગવાનો, અન્ય ઉપકારી મહાન પુરૂષો અને આદર્શ સતી ચરિત્રો વાંચી પોતાનું અને બીજાઓને વચાવી સ્વ પર કલ્યાણ સાધો.

અત્યાર સુધીમાં તે રીતે થયેલા પેટ્રન અને લાઇફ મેમ્બર જૈન અંધુઓએ લગભગ ૮૦ એંશી વિવિધ કથા ચરિત્ર વગેરેના અથો શ્રી આદિનાથ પ્રભુ વગેરે સાત દેવાધિદેવોના બીજા મહાન પુરૂષોના અને સતી ચરિત્રો વગેરેના મળી મોટા અંથો ગમે તેટલી કિંમતનાં (મફત) ભેટ મેળવી જ્ઞાન ભક્તિ કરી, આત્મકલ્યાણ અને તેટલું સાધી સભા માટે આનંદ વ્યક્ત કર્યો છે, અને તે જાણી નવા નવા અન્ય જૈન અંધુઓ લાઇફ મેમ્બર પણ થતાં જાય છે.

હાલમાં શ્રી સંઘર્ષાત ચરિત્ર તથા શ્રી મહાવીર યુગની મહાદેવીઓ સચિત્ર પાંચસો ઉપરાંત પાનાના ઉપર પ્રમાણે આવતા ચૈત્ર માસ સુધીમાં નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને પણ તે અંથો ભેટ (મફત) ધારા પ્રમાણે ચૈત્ર માસમાં આપવાના છે.

તે પછી છપાતાં શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર તથા શ્રી વસુદેવહિંદી બે ભાગ મળી ત્રણ અથો એક હજાર પાનાના મોટા, તે પછી કથારત્નકોશ, શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સુમારે ૮૦૦ પાનાના અથો છપાય છે. તે ભેટ મળશે, જેમ જેમ નવા નવા અથો છપાતા જશે તેમ તેમ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431

તે તે ગ્રંથો પણ ભેટ મળશે. ઓછામાં ઓછા આઠથી દશ રૂપીઆના કિંમતના દરેક વખતના ગ્રંથોની કિંમત મુદ્દત થવા જાય છે. આ આર્થિક દૃષ્ટિએ પણ સારામાં સારો લાભ લેવાય છે અને વાંચી આત્મિક આનંદ પણ મેળવાય છે.

(એકાવન રૂપીઆ આપી બીજા વર્ગમાં લાઇફ મેમ્બર થનારને તે દરેક ગ્રંથોની કિંમતમાંથી બે રૂપીઆ ભેટના મજરે આપી આઠાની રકમ તેમની પાસેથી લઇ તેમને પણ ભેટ અપાય છે.)

૧. શ્રી વસુદેવહિંદી ગ્રંથ (શ્રી સંઘદાસ ગણિકૃત ભાષાંતર)

તત્ત્વજ્ઞાન અને બીજી ઘણી બાબતોને પ્રમાણિક ઠરાવવા સાદતરૂપ આ ગ્રંથની સુમારે પાંચમા સંસ્કારમાં તેની રચના થયેલી છે. મૂળ ગ્રંથનું બહુ જ પ્રયત્નપૂર્વકનું સંશોધનકાર્ય સદ્ગત મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા વિદ્યમાન સાક્ષરવર્ચ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે કરી જૈન સંસ્થાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે. સાક્ષરવર્ચ શ્રી આનંદશંકર આપુલાઇ મુત્ર સાહેબે આ સભામાં એક વખત પધારી જણાવ્યું હતું કે—આ ગ્રંથનું મૂળ અને ભાષાંતર શુદ્ધ કરી પ્રગટ કરનાર જે સંસ્થા હશે તેણે ખરી સાહિત્યસેવા કરેલી ગણાશે. ભારતનો ઇતિહાસ તૈયાર કરવા માટે અજોડ અને બહુ જ પ્રાચીન ગ્રંથ છે. દરેક જૈન જૈનેતર સાક્ષર અને સાહિત્યકારની પ્રશંસાને પાત્ર થયેલ આ ગ્રંથ છે. આવા બહુ મૂલ્ય ગ્રંથનું ભાષાંતર વિદ્વાન રા. રા. ભોગીલાલ જ. સાહેબરા એમ. એ. અમદાવાદના પાસે તૈયાર કરાવેલ છે. શેઠ શ્રી બખ્તચંદભાઈ કેશવલાલ તરફથી તેમના પૂજ્ય પિતાશ્રી કેશવલાલભાઈના રમરણુથે પ્રકાશન કરવામાં આર્થિક સહાય રૂ. ૨૦૦૦) બે હજાર મળેલ છે. જે આવતા વૈશાક માસમાં લગભગ પ્રકટ થશે. ખરેખરી જ્ઞાનભક્તિનું આ ઉત્તમોત્તમ કાર્ય છે. આ ગ્રંથમાં અનેક ઐતિહાસિક સામગ્રી અનેક જાણુવા યોગ્ય વિષયો અને કથાઓ આવેલી છે.

સુંદર વાંચવા લાયક ચરિત્રો.

તીર્થંકર ભગવાન અને આદર્શ મહાન પુરુષોનાં ચરિત્રો.

સિલિકે જુજ છે જલદી મંગાવો.

નીચેના તીર્થંકર ભગવાન અને સત્ત્વશાળી મહાપુરુષોના ચરિત્રોની ઘણી થોડી નકલ બાકી છે,

ફરી છપાય તેમ નથી. જલદી મંગાવો.

૧ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ બીજો રૂ. ૨-૮-૦	૧૨ શ્રી શત્રુંજયનો સોળમો ઉદ્ધાર
૨ સુમુખ નૃપાદિ કથાઓ રૂ. ૧-૦-૦	શ્રી કર્માશાહનું ચરિત્ર રૂ. ૦-૪-૦
૩ જૈન નરરત્ન ભામાશાહ રૂ. ૨-૦-૦	૧૩ ધર્મજિંદુ અર્થ સહિત રૂ. ૨-૦-૦
૪ શ્રી પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર રૂ. ૧-૦-૦	૧૪ ધર્મ પરીક્ષા રૂ. ૧-૦-૦
૫ મહારાજા ખારવેલ રૂ. ૦-૧૨-૦	૧૫ ચૌદરાજ લોહપૂજા રૂ. ૦-૪-૦
૬ શ્રી વિજયાનંદસુરિ રૂ. ૦-૮-૦	૧૬ બ્રહ્મચર્ય પૂજા રૂ. ૦-૪-૦
૭ શ્રી પંચપરમેષ્ઠી ગુણરત્નમાળા રૂ. ૧-૮-૦	૧૭ સમ્યક્ત્વ દર્શન પૂજા રૂ. ૦-૨-૦
૮ કુમાર વિહાર શતક રૂ. ૧-૮-૦	૧૮ ધર્મ પરીક્ષા રૂ. ૧-૦-૦
૯ શ્રીપાળ રાસ સચિત્ર રૂ. ૪-૦-૦	૧૯ નવરમરણ રૂ. ૦-૮-૦
૧૦ સમ્યક્ત્વ કૌમુદી રૂ. ૧-૦-૦	૨૦ શ્રી મહાવીર યુગની મહાદેવીઓ રૂ. ૩-૮-૦
૧૧ શ્રી શત્રુંજય પંદરમો ઉદ્ધાર સમરાશાહનું ચરિત્ર રૂ. ૦-૪-૦	

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લક્ષ્મીભાઈ : શ્રી મહાદેવ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ—ભાવનગર.